

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

43. ČÍSLO / XXI. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

27. ŘÍJNA 2013

Z obsahu:

**Církev je katolická,
všeobecná**

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci, náměstí
Sv. Petra 9. října 2013
- strana 2 -

Jeden den v očistci

Sestra Anna
z Institutu apoštolů
Ježíše Ukřižovaného
- strana 4 -

Kde hoří oheň lásky

Co nás učí církev o očistci
- strana 6 -

**V boji s ďáblem nesmíme
podlehout naivitě**

- strana 7 -

**Proč se děje smíření
s Bohem
skrze zpověď a kněze?**

P. François Zannini
- strana 8 -

Všech svatých

Meditace na text
Písma sv. 1 Jan 3,1-3
- strana 9 -

**Tvůj odvčký sen
stal se skutkem**

PhDr. Stanislav Vejvar
- strana 10 -

*Věřit ve vzkříšení z mrtvých, to byl podstatný prvek
křesťanské víry už od jejich počátků. (KKC 991)*

Editorial

Pozemský čas pokročil a znovu nastává „dušičkové“ období. Je dobré, že i lidé nevěřící v Boha se v těchto dnech aspoň na chvíli zabývají myšlenkou, co bude po smrti. Ale je smutné, když katolík ani v tomto čase nebere tuto otázku vážně, neboť na její řešení má stále času dost. To je tragický omyl. „Nevíte dne ani hodiny.“

Život po smrti, život věčný je pro člověka s nesmrtelnou duší nejzávažnějším tématem, které je na pořadu dne – v každém okamžiku, v každé situaci, v každém skutku, slovu, myšlence. „Tělo je stěžejním bodem spásy.“ (Tertulián, KKC 1015) Žijeme každodenní zápas o duši – tedy o člověka. Člověk je totiž jednotou těla a duše. Zatímco toto tělo je smrtelné (a jednou bude proměněno v tělo oslavené), duše žije věčně. Proto máme usilovně zápasit o čistotu duše, aby každé rozhodování bylo vždy pro Boha. Vše, co není rozhodnutím, konáním, myšlením pro Boha, je proti Bohu. Jak zdůrazňuje Svätý otec František, neexistuje zde polovičatost, a proto vyzývá k bdělosti nad vlastním srdcem, vždyť ďábel je vychytralý. (str. 7)

Udržet si srdce bez poskvrny není snadné – to vidíme i v životě svätých. Ale právě svätci pochopili a žili, že o nebeskou blaženost se bojuje už zde na zemi s tím, že už na zemi se nám dostává milosti očišřování, aby se naše nesmrtelná duše mohla jednou vrátit do domu Otcova. (str. 9)

Pokud tento čas milosti nevyužijeme správně, pak bude potřeba po smrti naši duši ještě očišřit. I když je to stav, kdy duše už má jistotu spásy, je to zároveň i stav, kdy duše nevslovně trpí žizní po Bohu. (str. 6) Není lépe už svým životem zde na zemi ukrátkat si tuto dobu bolestného očišřování? Jeden den v očišřici měl milost prožít i kapucínský bratr Daniel, jehož svědectví dosvědčuje, jak je důležité nepromarnit příležitost. (str. 4)

Také život v katolické církvi a z darů, které jí dal Kristus, aby jimi sloužila, především ze svätosti, je pro spásu naší duše nenahraditelný, zvláště, nabízi-li nám očišřu duše a posilu v duchovním životě proti zlu. (str. 8)

Máme-li poznání milosrdné Boží lásky k nám, zjevené v Kristově smrti na kříži, pak by bylo opravdu závažným proviněním nebdat na toto poznání! Proto žijme dle slov Svätého otce: „Prosme Pána o milost, abychom tyto věci brali vážně. (...) Nerelativizujme, bděme. A budme stále s Ježíšem!“

Daniel Dehner

Církev je katolická, všeobecná

Katecheze Svätého otce Františka při generální audienci, náměstí Sv. Petra 9. října 2013

Dobrý den, drazí bratři a sestry! „Věřím v církev jednu, svätou, katolickou...“ (v českém Krédu „všeobecnou“ – pozn. překl.). Dnes se pozastavíme u tohoto znaku církve, tedy katolicity neboli všeobecnosti. Předně: co znamená termín „katolická“. Je odvozen z řeckého *kath'olòn*, což doslova znamená „podle všeho“ čili celek. V jakém smyslu je tento celek aplikován na církev? V jakém smyslu říkáme, že církev je katolická? Řekl bych, že třemi zásadními významy.

První: Církev je katolická, protože je prostorem, domem, v němž je nám hlásána *úplně celá víra* a v němž je spása, kterou nám přinesl Kristus, nabízi na všem. Církev nás přivádí k setkání s Božím milosrdenstvím, jež nás přetváří, protože je v ní přítomen Ježíš Kristus, který jí dává pravé vyznání víry, plnost svätostného života, autenticitu služebného kněžství. V církvi každý z nás nachází to, co je nezbytné k víře, ke křesřanskému životu, abychom se mohli stát svätými a putovat na každém místě a v každé době.

Jako příklad můžeme uvést život v rodině. Každému z nás bylo v rodině dáno všechno, co nám umožňuje růst, zrát a žít. Není možné žít izolovaně, nelze putovat izolovaně, izolovat se. Putuje se a roste ve společenství, v rodině. A tak je tomu v církvi. V církvi můžeme naslouchat Božímu Slovu a být si jisti, že je to poselství, které nám daroval Pán; v církvi můžeme potkat Pána ve svätostech, které jsou jakýmisi otevřenými okny, jimiž k nám přichází Boží světlo, potoky, z nichž čerpáme život samotného Boha; v církvi se učíme žít společenství, lásku, která přichází od Boha. Každý z nás se dnes může zeptat: jak žiji v církvi já? Když jdu do kostela, je to, jako bych šel na stadión, na fotbalový zápas? Anebo do kina? Nikoli! Je to něco jiného! Jak chodím do kostela já? Jak přijímám dary, které mi církev nabízí, abych rostl a zrál jako křesřan? Účastním se života komunity, nebo jdu

do kostela a uzavřu se do svých problémů, izoluji se od ostatních? V tomto prvním smyslu je církev katolická, protože je domovem všech, všichni jsou dětmi církve a všichni jsou v ní doma.

Druhý význam: Církev je katolická, protože je *všeobecná*, je rozptýlena v každé části světa a hlásá evangelium každému muži a ženě. Církev není elitní skupina, nevztahuje se jenom na některé. Církev se neuzavírá, je určena všem lidem, celému lidskému rodu. A jediná církev je přítomna také v jejich nejmenších částech. Každý může říci: v mojí farnosti je přítomna katolická církev, protože je také součástí všeobecné církve, má také plnost Kristových darů, víru, svätosti, služebné kněžství; je ve společenství s biskupem, papežem a je otevřena všem bez rozdílu. Církev se nenachází jenom ve stínu naší zvonice, ale zahrnuje rozmanitost lidí a národů, které vyznávají tutěž víru, živi se toutěž Eucharistií a slouži jim stejní pastýři. Cítit se ve společenství se všemi církvi, se všemi malými či velkými katolickými společenstvími světa! To je krásné. A potom cítit, že všichni máme poslání, malá i velká společenství, všichni máme otvírat brány, vycházet a šířit evangelium. Ptejme se tedy: co činím pro to, abych druhým předával radost ze setkání s Pánem, radost, že patřím k církvi? Zvěstovat a dosvědčovat víru není věcí některých, ale týká se také mne, tebe, každého z nás!

Třetí a poslední myšlenka: církev je katolická, protože je „domem harmonie“, kde se umí snoubit *jednota a různost*, aby společně vytvářely bohatství. Pomysleme na obraz symfonie, což je souznění a harmonie, různé nástroje znějí dohromady; každý si uchovává svůj nezaměnitelný odstín a jednotlivé zvuky se sbíhají v něčem společném. Pak někdo řídí, dirigent; v provedené symfonii všichni vytvářejí harmonii, ale přitom odstín žádného nástroje

Dokončení na str. 13

Mnoho lidí přichází za božským mistrem, aby u něho našli uzdravení od svých tělesných nemocí. On však nepřišel uzdravovat jen nemoci těla, daleko více mu leží na srdci uzdravení od nemocí srdce a duše. Patří k nim neduh, který je obzvláště zrádný tím, že postiženého nijak neobtěžuje, naopak, je pro něho zdrojem klamného uspokojení, protože jej pokládá dokonce za svou přednost a vůbec si přitom neuvědomuje, jak těžce porušuje spravedlnost a lásku k Bohu i k bližním. Je to pýcha a sebeláska. Protože před tímto neduhem nikdo není uchráněn, pros Ducha Svatého, aby otevřel tvé srdce a pomohl ti dospět k pravému sebezpoznání.

Nemoc, o kterou jde, ti Pán nepopisuje slovy, ale konkrétním příkladem. Vidiš ji na farizeovi, který sebevědomě prošel chrámem a postavil se před Hospodinův oltář. Proč přišel? Chce říct Bohu, jak velice je spokojen sám se sebou. Nemá nic, oč by prosil, a pokud děkuje, pak jen za velké uspokojení z vědomí, že není *jako ostatní lidé*.

Možná, že při pohledu na farizea máš pokušení poděkovat Bohu, že nejsi jako on. Podívej se však lépe, kdo to tu vlastně stojí. Nepoznáváš v něm sám sebe?

Přijmi vděčně tuto příležitost podívat se na sebe stejně kriticky, jako se díváš na druhé. Jen tak můžeš poznat, zda nejsi zasažen zrádnou samolibostí, která tě nepozorovaně nahlodává. Jen se rozpomeň, kolikrát podléháš sklonu posuzovat druhé tím, že je srovnáváš sám se sebou a vyhledáváš na nich chyby, které mají vylepšit tvůj vlastní obraz.

Radost, kterou nabízí sebeláska, je velice opojná. Umí tě uvést do klamného snu. Zdá se ti v něm, jako bys toho, k čemu ses v přechodném nadšení rozhodl, již tímto rozhodnutím dosáhl. Vidiš se již předčasně tam, kam bys měl teprve vykročit. A i když vykročíš, rychle ztrácíš ze zřetele, že to, co jsi ušel, má velmi daleko k tomu, co ještě zbývá ujit.

Ospravedlnění nespočívá v tom, že máš o sobě dobrý pocit. Skutečnou radostí tě může naplnit jen poznání a přiznání pravda. Skutečně dobrý pocit můžeš zakusit, až budeš ospravedlněn, protože se ti dostalo odpuštění. Ale odpuštění předpokládá upřímné přiznání.

Zrádný neduh

*Zamyšlení nad liturgickými texty
dnešní neděle*

*Celník se vrátil ospravedlněn,
a ne farizeus.*

Farizeovo pokušení není pokušení vlašných a průměrných věřících. Je to spíše nástraha, kterou nepřítel chystá pro ty, kteří se řadí k těm lepším, až vzorným katolíkům. Čím delší je tvůj výčet všeho, co záslužného jsi udělal, děláš a chystáš se udělat, tím méně místa ti zbývá na výčet toho, co jsi měl udělat, a neměl udělat a co jsi měl udělat, ale neudělal. I kdybys měl dojem, že si nemůžeš uvědomit nic, co by sis musel vyčítat, měj na paměti, že sebeláska, příliš zvyklá stále zkoumat na dálku slabosti a chyby druhých, při pohledu zblízka na sebe samého vykazuje silnou tupozrakost a není schopná rozeznat, kolik nedobrého a vlastně bezcenného nošíš přímo v sobě, ve svém vlastním srdci.

Nezakládáš si už na tom, že jsi křesťanem mezi tolika neznabohy? Měla by tě spíše naplňovat bázeň, že se ti křtem dostalo nezaslouženého daru, se kterým ses stále ještě nenaučil nakládat tak, jak to od tebe Pán očekává. Imponuje ti, že patříš k tomu či onomu vybranému společenství a druzí k němu nepatří? Zamyšli se nad tím, zda ti nevyhovuje tato společnost, protože ti to svým způsobem imponuje a lichotí. Necítíš se nadřazen nad jiné, protože znáš, co oni neznají? To můžeš nejlépe poznat podle toho, když jejich otázky vyvolávají u tebe netrpělivý úžas nad jejich nevědomostí a odpovídáš jim způsobem, který je více ponižuje než obohacuje, aniž si to uvědomuješ.

Nezakládáš si na tom, že sis uložil modlitby a pobožnosti, které druzí nekonají? Vystavuješ se nebezpečí, že právě proto nemají před Bohem žádnou cenu. Uvaž toto: Kterou z těchto tvých předností, na nichž si zakládáš, se mohl prokázat zločinec, kterého ukřižovali spolu s Ježíšem? A přece mu stačila jediná věta: *Pane, rozpomeň se na mě, až přijdeš do svého království*,⁽¹⁾ a Ježíš mu přede všemi přítomnými slíbil, co ještě nikomu neslíbil. Nebyla jeho modlitba totožná s modlitbou, kterou docela v zadu přednáší Bohu celník, který se ani *neodvažuje pozvednout oči k ne-*

Liturgická čtení

1. čtení – Sir 35,15b–17.20–22a
(řec. 12–14.16–18)

Protože Pán je spravedlivý Bůh, nestrání nikomu. Není na straně proti chudákovi a vyslyší modlitbu utištěného. Nepohrdne sirotkovou prosbou ani vdovou, když vylévá svou stížnost. Tiseň utlačeného se skončí, křik ubohého se utiší. Modlitba chudého proniká oblaka a nezastaví se, dokud tam nedojde. Nevzdálí se, dokud Nejvyšší nezakročí, nerozsoudí spravedlivě a neobnoví právo.

2. čtení – 2 Tim 4,6–8.16–18

Milovaný! Já už mám prolít v oběť svou krev, chvíle, kdy mám odejít, je tady. Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem si uchoval. Teď už mě jen čeká věnec spravedlnosti, který mi v onen den předá Pán, spravedlivý soudce. A nejen mně; stejně tak i všem, kdo s láskou čekají na jeho příchod. Při mé první obhajobě nikdo se mě nezastal, všichni mě opustili. Kéž je jim to odpuštěno! Avšak Pán stál při mně a dal mi sílu, abych plně hlásal evangelium a aby ho slyšeli lidé ze všech národů. A tak jsem byl vysvobozen ze lví tlamy. Pán mě vysvobodí ode všeho zlého

Dokončení na str. 8

bi a jen se pokorně modlí: „Bože, smiluj se nade mnou hříšným“?

Nespoléhej na to, že budeš moci jednou Bohu vypočítávat na své ospravedlnění, kolik bylo těch, kteří se s tebou podle tvého soudu nemohli ani srovnávat. Oni všichni naopak mohou proti tobě vystoupit jako žalobci, zes jimi ve skrytu srdce pohrdal a nadřazoval se nad ně. Je vůbec někdo, nad koho by ses mohl vyvyšovat? I ten nejposlednější může mít při všech svých zavrženíhodných záporných stránkách jednu rozhodující přednost: jasné vědomí, že žádnou přednost nemá, a proto nespočívá na své zásluhy, ale na Boží lásku a slitování. Nic není Bohu milejší nad toto přiznání. *U Boha neplatí stranictví. Kdo mu slouží z celého srdce, ten je Bohu milý.*

Blízko je Hospodin těm, kdo mají zkroušené srdce. Ať to slyší pokorní a radují se.⁽²⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ Lk 23,42; ⁽²⁾ viz. resp. žalm 34

Jeden den v očištění

Očištec, duše v očištění... To je svět, který je nám, lidem putujícím ohraničeným životem k věčnosti, téměř neznámý. Ale je vskutku tak úplně neznámý?

Písmo svaté se několikrát zmiňuje o existenci místa, kde po smrti duše žijí a očišťují se, aby mohly dosáhnout plnosti (2 Mak 12,38-45; Mt 5,22-26; Mt 12,32; 1 Kor 3,10-15; 1 Petr 3,18-20; 1 Petr 4,6). *Katechismus katolické církve* učí: „Ti, kdo umírají v Boží milosti a přátelství, ale nejsou dokonale očištěni, i když jsou si jisti svou věčnou spásou, jsou po smrti podrobena očišťování, aby dosáhli svatosti nutné ke vstupu do nebeské radosti.“ (KKC 1030)

Někteří svatí obdrželi milost spatření očištěnce. Například sv. sestra Faustyna popisuje onu zkušenost ve svém *Deníčku*: „Uviděla jsem anděla strážce, který mi řekl, abych šla za ním. Za chvíli jsem se ocitla na zšeřelém místě naplněném ohněm a v něm bylo mnoho trpících duší. Tyto duše se velice vroucně modlí, ale pro ně samé to nemá žádný účinek, jim můžeme pomoci jen my. Plameny, které je pálily, mě nezasahovaly. Můj anděl strážce se mi nevzdaloval ani na chvíli. Zeptala jsem se těch duší, čím trpí nejvíce. A odpověděly mi shodně, že nejvíce trpí touhou po Bohu. (...) Uslyšela jsem hlas, který řekl: »Mé milosrdenství to nechce, ale spravedlnost nařizuje.«“ (D 20)

Svatá Kateřina Janovská ve svém *Traktátu o očištění* vypráví o tom, co viděla: „Duše některých zemřelých se vůči dokonalé svatosti Boha cítí tak špinavé a nehodné přiblížení se k Němu, že se samy podrobují nepopsatelně velkému, ale očišťujícímu utrpení. I přesto jsou šťastné, protože vědí, že jsou spaseny.“

Svatý Otec Pio řekl kdysi svému duchovnímu synovi P. Dominiku Labellartemu, zakladateli čtyř institutů zasvěceného života: „Synu, je lepší celý život v nejhorších trápeních než jeden den v očištění.“

Bratr Daniel

Mezi ty, kterým bylo dáno poznat očištec, patří také bratr Daniel Natale, kapucín, který zemřel roku 1994. V červenci 2012 byl v San Giovanni Rotondo zahájen jeho beatifikační proces.

Michele – takové jméno mu vybrali rodiče při křtu – se narodil 11. března 1919 v San Giovanni Rotondo jako čtvrté dítě ze sedmi sourozenců. Ukončil sotva tři třídy základní školy. Jako dítě pomáhal rodičům v práci na poli. Na slavnost Ducha Svatého 4. června 1933 se vydal do kláštera, aby se tam zúčastnil mše svaté, popřál k svátku tamějšímu představenému kláštera a dostal od něj požehnání před vstupem do nižšího semináře bratří kapucínů. V sakristii potkal Otce Pia. Jeho překvapení a radost neměly konce, poněvadž Otec Pio už dva roky nebyl v kontaktu s věřícími. Obdržel tehdy od něj zvláštní požehnání na cestu do života v řádu.

Když se dostal do Vica del Gargano, ukázalo se, že tam už žádní seminaristé nejsou. Strávil tedy v klášteře více než devět měsíců jako postulát, poté ho poslali do Foggie. Otec provinciál chtěl mladého postulanta vyzkoušet a dal mu ke čtení život sv. Konráda z Parzhamu. Patnáctiletý chlapec knížku přečetl jedním dechem a poté stál před provinciálem, který se ho na ni vyptával. Otec Bernardo d'Apicella byl zaskočen chlapcovou bystrostí a nabídl mu, aby se nachystal k odjezdu, když se uvolní místo v semináři. Na to uslyšel odpověď: „Ne, otče, chci být obyčejným bratrem! Přišel jsem do kláštera, abych se stal svatým, a když jsem četl život svatého Konráda, porozuměl jsem, že není nezbytně třeba být knězem, abych mohl být svatým.“

V roce 1935 vstoupil do noviciátu a dostal jméno Daniel. O rok později složil časné sliby a v roce 1940 sliby věčné. Během druhé světové války pracoval v pro-

Otec Pio a bratr Daniel Natale

vinční kurii bratří kapucínů ve Foggii jako kvestor a kuchař. V roce 1943 během bombardování pomáhal raněným, pohřbíval mrtvé, zachraňoval sakrální předměty. Po válce pomáhal potulujícím se vojákům. V roce 1952 se na klinice *Regina Elena* stala nezvyklá událost, která měla značný vliv na další život bratra Daniela.

Na klinice

Co se stalo na klinice Regina Elena? Bratr Daniel už delší dobu pociťoval bolesti břicha. Šel tedy k lékaři a nechal se prohlédnout. Stanovená diagnóza byla nejhorší možná: měl rakovinu sleziny, což v té době znamenalo rozsudek smrti. S touto smutnou zprávou přišel k Otci Piovi, který mu řekl: „Nech se operovat.“ Odpověděl: „To nemá smysl. Lékař mi nedal žádnou naději. Víím, že umřu.“ Na to Otec Pio: „To není důležité, co ti řekl lékař.“ Poslal ho na konkrétní kliniku ke konkrétnímu lékaři a řekl mu: „Neboj se, já budu stále s tebou.“ A pronesl to s takovou silou a přesvědčením, že bratr Daniel se okamžitě vypravil do Říma a našel doporučeného profesora Riccarda Morettiho. Lékař zpočátku s operací nesusouhlasil, protože si byl jistý, že ji pacient nepřežije. Konečně však pod vlivem nějakého vnitřního impulzu se rozhodl, že to zkusí. Operace proběhla dalšího dne ráno. Bratr Daniel i přes podání narkózy zůstal při vědomí. Pociťoval velkou bolest, ale nedával to najevo, přímo spokojený, že může své utrpení obětovat Ježíši. Zároveň měl dojem, že bolest, kterou zakouší, stále více očišťuje jeho duši od hříčů. Jednu chvíli vnímal, že usíná... Lékaři potvrdili, že po přežití těžké operaci pacient upadl do hlubokého spánku. Setrval v něm přes tři dny. Bohužel po třech dnech zemřel. Byl vypsán úmrtní list. Shromáždila se rodina, aby se modlila za zemřelého... Ale po několika hodinách k překvapení shromážděných se mrtvý náhle vrátil do života.

Dvě hodiny očištěnce

Co se dělo s bratrem Danielem v průběhu těch několika hodin? Kde pobývala jeho duše? Tady je jeho vlastní odpověď: „Ocitl jsem se před trůnem Božím. Viděl jsem Boha, ale ne jako přísného soudce, ale jako Otce, milosrdného a plného lásky. Tehdy jsem pochopil, že se Pán o mě staral od první do poslední chvíle mého života a miloval mě tak, jako bych byl je-

diným existujícím stvořením na zemi. Uvědomil jsem si však, že jsem tu nekonečnou Boží lásku neoplácel... Byl jsem odsouzen na dvě až tři hodiny očiště. Jak to? – ptal jsem se sám sebe – jenom dvě tři hodiny? A potom budu moci zůstat navždy u Boha – věčné lásky? Poskočil jsem radostí a cítil jsem se vyvoleným. (...)

Pocítoval jsem ukrutnou a intenzivní bolest, aniž jsem věděl, odkud pochází. Smysly, které nejvíc urážely Boha na tomto světě: oči, jazyk... pocítovaly největší trápení, a byla to neuvěřitelná trápení, protože v očištěci duše vnímá tak, jako by měla tělo... Neuběhlo ani pár chvil tohoto utrpení, a mně se zdálo, že už uběhla věčnost. (...)

Napadlo mě, že půjdu k jednomu svému spolubratrovi, řeknu mu, že jsem v očištěci, a poprosím ho, aby se za mě modlil. Ten spolubratr byl udivený, poněvadž slyšel můj hlas, ale neviděl mě. Zeptal se: »Kde jsi? Proč tě nevidím?« (...) Teprve potom jsem si uvědomil, že nemám tělo. Spokojil jsem se aspoň s tím, že jsem důrazně opakoval, aby se za mě modlil, a odešel jsem.

Jak to? – říkal jsem si sám pro sebe – copak to neměly být jen dvě až tři hodiny očiště?... Uplynulo už přinejmenším tři sta let! Tak se mi alespoň zdálo. V jednu chvíli se mi ukázala Panna Maria, kterou jsem úpěnlivě prosil a žádal: »Ó nejsvětější Panno Maria, Matko Boží, vypros mi u Boha milost, abych se mohl vrátit na zem, abych tam mohl žít a pracovat už jen z lásky k Němu!« Všiml jsem si, že je přítomný i Otec Pio, a prosil jsem ho také: »Pro tvoje strašné utrpení, pro tvoje blahoslavené rány, Otče Pio, přimluv se za mě u Boha, aby mě zbavil těch plamenů a daroval mi milost odbýt si očištěc na zemi.« Pak už jsem nic neviděl, ale uvědomoval jsem si, že Otec Pio hovořil s Pannou Marií. Za nějakou dobu se mi znovu ukázala Panna Maria... Sklonila hlavu a usmála se na mě. Přesně v tu chvíli jsem se vrátil do svého těla. Prudkým pohybem jsem strhl prostěradlo, jímž jsem byl přikryt. Ti, kdo u mě bděli a modlili se, poděšení vběhli do dveří, hledali ošetřovatelky a lékaře. Za chvíli byla na nohou celá klinika. Všichni si mysleli, že jsem nějaké zjevení.“

Dalšího dne ráno bratr Daniel sám vstal z lůžka a usedl do křesla. Bylo sedm hodin. Lékaři obvykle přicházeli kolem deváté.

Avšak toho dne doktor Riccardo Moretti, ten, který vlastnoručně vypsál úmrtní list bratra Daniela, přišel do nemocnice dříve. Zastavil se před bratrem Danielem a se slzami v očích řekl: „Ano, teď už věřím; věřím v Boha, věřím v církev.“ Doktor Moretti byl dříve nevěřící. Není přesně známo, co se v jeho životě stalo právě té noci. Ví se jen to, že nezamhouřil ani oka a že to pro něj byla hrozná noc, během níž započala jeho úplná vnitřní proměna. Podobně jak Tomáš se z nevěřícího stal věřícím člověkem.

Bratr Daniel potom skutečně až do konce života prožíval svůj očištěc na zemi. To si přece sám vybral. Své sestře Felicii na sklonku života pověděl: „Sestro moje, už čtyřicet let nevím, co znamená cítit se dobře!“

Nepromarnit příležitost

Jaké poučení pro nás plyne z vyprávění bratra Daniela? Tento řeholník, kapucín, si vybral mnoho let utrpení na zemi místo několika hodin očištěce po smrti. Nikdy nelitoval této záměny, dokonce se cítil oceněn, že to v jeho případě bylo možné. Berme v úvahu, že bratr Daniel neměl těžké hříchy, protože takové hříchy přerušují kontakt s Bohem a znemožňují cestu ke spáse. Pykal za hříchy lehké, především za drobná porušení slibu chudoby. Z toho plyne první závěr: utrpení očištěce jsou značná, a dokonce za lehké hříchy je třeba dávat zadostiučinění – buď na zemi, nebo v nesrovnatelných bolestech po smrti. **Nemáme tedy bagatelizovat lehké hříchy, ale snažit se jich nedopouštět, zpodobat se z nich a přinášet za ně pokání.** Často symbolické pokání, které kněz uděluje po vykonané zpovědi, je víceméně vybidnutím k dalšímu pokání. Z životních těžkostí a trápení můžeme učinit poklad, pokud je přijímáme a obětujeme Bohu jako zadostiučinění za hříchy své a svých bliž-

Bratr Daniel Natale (uprostřed)

ních. Každé utrpení obětované Bohu s vynahrazujícím záměrem činí očištěc snesitelnějším – náš v budoucnu nebo někoho zemřelého nyní, záleží na záměru.

Bratr Daniel potvrdil ještě jednu důležitou věc: **„To, co působí největší bolest v očištěci, to není jenom oheň, i když je intenzivní, ale pocit vzdálenosti od Boha a vědomí toho, že na zemi bylo dost prostředků k tomu, jak se nedostat do očištěce, ale nebyly využity.“**

Duše se vždy, když hřeší, vzdaluje od Boha. Ten pocit vzdálenosti poté, když hned po smrti duše zakusila jeho dobrotu, lásku a touhu, způsobuje, že duše trpí nevyslovitelným steskem po Bohu, který je láska. Ale nemůže se k Němu přiblížit, pokud se neočistí.

Bůh nám dává všechny prostředky k tomu, abychom byli svatí, to znamená, abychom žili poblíž Krista, ve sjednocení s Ním. Jde především o modlitbu a svátosti, přijímání slova Božího a učení církve, o hledání Boží vůle a její uskutečňování v životě.

Hříchy, to není jen zlo, které jsme způsobili, ale také dobro, které jsme zanedbali, především dobro, které se týká spásy naší duše. Po smrti budeme souzeni také proto, že jsme nevyužili pomoci, kterou nám Bůh nabízel, a zkušenost bratra Daniela praví, že to bude pro nás příčinou obrovské lítosti nad sebou, že jsme na zemi žili tak nerozumně.

Přinášet pomoc

Bratr Daniel, když přebýval v očištěci, hledal pomoc u žijícího spolubratra. Tento fakt nám připomíná skutečnost, že **duše v očištěci potřebují naši pomoc.** Nauka církve týkající se tohoto tématu je následující: „Církev již od prvních dob uctívala památku zemřelých, přimlouvala se za ně a přinášela zvláště eucharistickou obět, aby – očištěni – mohli dosáhnout blaženého patření na Boha. Církev také doporučuje almužny, odpustky a kající skutky za zemřelé: »Pojdme jim na pomoc a vzpomínejme na ně...« (KKK 1032)

Musíme pamatovat na duše našich zemřelých a vůbec na duše trpící v očištěci. Ponechávat je tak hrozně trpící, bez pomoci? Obětujeme jim naši pomoc v takové podobě a tak horlivě, jak bychom chtěli, aby nám bylo pomáháno po naší smrti.

Z Miłujcie się! 4/2012 přeložila -vv-

Nedá se vůbec tvrdit, že by dnes zvěstování o očistci, o ubohých duších bylo věnováno přehnaně mnoho prostoru. To bývalo v mnohých obdobích církevních dějin. Tato období jsou dávno pryč.

Právě tak není možné stanovit, jestli byla řeč o očistci zvláště obsažná. Je ovšem pravda, že nám Písmo svaté nepodává žádné podrobné zprávy, a církev sama má snahu poznat pravdu a teologicky ji proniknout. Toto cítí kazatelé: Obávají se tohoto tématu, a když se mu nemohou vyhnout, pak se spokojí spíše všeobecně pojatými výklady.

V pohřební liturgii se většinou zůstává u myšlenek rozloučení a poděkování, ale už méně u doporučované pomoci modlitbou a mší svatou. Smělé myšlenky o vzkříšení mrtvých přispívají ke znejistění a soukromá zjevení jsou vždycky velmi závislá na důvěře.

Tak se zdá, že nebude zbytečné znovu se přiklonit k teologii očistce, už také s ohledem na Rok víry. Pokusme se nejprve vylučovací metodou stanovit, co očistec není:

Není to označení místa

Když se mluví o místu očišťování („purgatorium“) pak se tím samozřejmě nemyslí žádné zeměpisné místo: na žádné mapě není vyznačené. Považuji stále za pevné, že existuje nějaké očišťování, je to také v tridentském vyznání (DH 1867), ale jde přitom o „duchovní“ místo...

Žádný fyzický oheň

Mělo by se také mít na paměti, že to není fyzický oheň, který trpí ubohé duše v tomto „stavu mezidobí“ (až do vzkříšení těla), kdy nemají žádné tělo. Samozřejmě chápeme obtíž výtvarných umělců, jak zobrazit čistě duchovní pravdu, a tak vidíme v jejich dílech strašlivé plameny, které trápí těla oněch ubožáků – nejinak než v samotném pekle. Víra ale nesmí spočívat v tomto často nedobrému realismu.

Žádné časově omezené peklo

Očistec se liší od pekla nejen stupněm a není „peklem v malém“ nebo „časově omezeným peklem“. Proč? Smysl je úplně jiný: V pekle se jedná o trest, který si

lidé sami připravili, a o odplatu, v očistci jde o očištění a polepšení.

Je to oheň lékařského a pedagogického druhu, vždyť Bůh zůstává pro tyto duše lékařem a vychovatelem. Tady na místě očistného procesu platí slova sv. Jeronýma: „Boží tresty jsou léky“, a jiní církevní otcové mluví proto o „chytrém ohni“

Kde hoří oheň lásky

Co nás učí církev o očistci

(ignis sapiens), který neničí, nýbrž očišťuje. V pekle naproti tomu je očištění zavřených vyloučeno.

Vědomí spásy

Musí se vzít v úvahu ještě jeden důležitý rozdíl: V pekle není žádná naděje. Je to „místo“ zoufalství. Ubohé duše v očistci ale mají jistotu dobrého konce, takzvanou jistotu spásy, protože jednou – „kdy“ a „za jak dlouho“ je jim ovšem utajeno – opustí místo očišťování a nebe se jim otevře. Mají také jednu velkou přednost před námi, kteří jsme ještě na zemi: už nemohou hřešit. Nemohou už ztratit stav milosti, což se jinak může stát všem v „bojující církvi“. Samotní světcí se ještě mohou stát hříšníky. Pro nás platí po všechno čas: „Pracujte s úzkostlivou bázňí o to, abyste došli spásy!“ (viz Flp 2,12) V očistci už tento strach odpadá.

Annibale Carracci (1560–1609): Očistec

Duše v očistci se modlí za nás

Nakonec nesmíme přehlédnout toto: Duše v očistci mohou působit dobro jiným, i když samy pro sebe už dobro vykonat nemohou. V očistci nechybí láska, ani láska k bližnímu, takže nejenom mohou přijímat přímlyvy jiných, ale samy mohou být přímlyvci – za nás, kteří jsme „ve dne v noci“ v boji. II. vatikánský koncil poukazuje zvláště na toto společenství dobra, protože jednota pozemských poutníků s bratry, kteří zesnuli v pokoji Kristově, se posiluje spoluúčastí na duchovních dobrech. My se modlíme za ně a oni se modlí za nás: Skrze jejich bratrskou starost tedy dostává naše slabost bohatou pomoc. (viz LG 49)

Žádné požadavky

Musíme se ještě krátce zastavit u slova „pokoj Kristův“, protože duše v očistci jsou skutečně v pokoji. Je to opravdová spokojenost, která je naplňuje, nezkalené přitakání k Bohu a ke všemu, co Bůh působí, také ke svému vlastnímu, bolestnému stavu. Jejich ano nespočívá nakonec jenom v poznání, že mohou dělat něco dobrého; je to souhlas s pokáním. Je to takové smýšlení o pokání, jaké vyslovil jeden z lotrů na kříži: „Nám se děje po právu, dostáváme to, co jsme zasloužili za naše činy.“ (Lk 23,41)

V očistci není žádné reptání, žádná vzpoura, žádné požadavky, žádná žaloba a obviňování, žádná sebelítost. (V pekle je tomu úplně jinak!) Tyto duše jsou „v lásce“ a vědí a chtějí, aby jejich láska dosáhla takové dokonalosti, jaké nedosáhly na zemi. Očištění se provádí ode všech zbytků sobectví, od každého zaujetí pro sebe. Vyžívání probíhá jako u plodů, které „dodatečnými opatřeními“ dosahují plné kvality.

Cožpak světcí si dokonce nežádali o utrpení? „Utrpení – já o ně žádám!“ řekla sv. Terezie od Dítěte Ježíše a pokračovala: „Božský plameni, ty sladká tavicí peči! Ve tvém ohni přijímám svůj pobyt...“

Žízeň po Bohu

A teď jsme také v situaci, kdy můžeme lépe pochopit podstatu tohoto ohně a těch muk v očistci. Jestliže je situace duší v očistci situací lásky, pak můžeme mluvit o ohni lásky podle našich vlastních proseb: Roz-

V boji s ďáblem nesmíme podlehnout naivitě

Je nutné neustále bdít a nedat se oklamat ďáblem, zdůraznil papež František při ranní mši svaté v Domu sv. Marty 11. října 2013.

něť v nás oheň své lásky! To se už tedy stalo, ale s tím je také spojeno utrpení lásky.

Láska je totiž vždycky zaměřena k cíli, touží po přítomnosti toho, koho miluje, po spojení s ním. Touha lásky je vždycky nutně spojena s tím „ještě ne“ – a s nejistotou, kdy dojde svého naplnění. Jsem nemocná z lásky, říká nevěsta ve Velepísní, protože postrádá a nemůže obejmout toho, koho její duše miluje. (srov. Pís 5,8)

Každý milující má tuto zkušenost: Bez utrpení se nežije v lásce. (*Následování Krista* III, 5,33) Nic není tak bolestné, jako nepřítomnost toho, koho milujeme. Bůh je sice v očišcovém ohni přítomný a blízký duši, ale nejde přítom o pocíťovanou a vnímanou přítomnost nebo blízkost. Tak se vyjadřuje utrpení duši v očištcí slovy: „Moje duše žizní po Bohu, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří?“ (Ž 42,3) A dále: „V duši se stravuji touhou.“ (Ž 119,20) Toto „ještě ne“ lásky křížuje duši a dává pochopit latinské přísloví: „Amare amare est. Milovat je (také) hořké.“

Maria, pomoz!

Maria nemá s peklem nic společného, je ale Matkou duši v očištcí, je Královnou očištcce. Jako Matce církve je jí svěřena celá rodina Boží a k té patří samozřejmě také duše v místě očišťování. Je přímluvkyní za duše v očištcí, je žena bez poskvrny, vrásek nebo ostatních chyb. Její mateřská starost se vyjadřuje léčením, čištěním a výchovou až do plné možné zralosti Krista, Prvorozeného.

Na této lásce Mariině k duším v očištcí máme mít také podíl našimi modlitbami a přinášením oběti mše svaté. Stále ještě platí slovo Písma, že je to svatá a zbožná myšlenka (2 Mak 12,45). Od začátku se církev modlila za zemřelé. To svatí v nebi nepotřebují a pro zavržené v pekle to nemá smysl.

* * *

Všemohoucí a milosrdný Bože, Ty jsi posvětil křtem své služebníky a služebnice. Očisti je v krvi Kristově od jejich hříchů a doved' je plný slitování ke konečné dokonalosti. O to Tě prosíme skrze Krista, našeho Pána. Amen.

*Zdroj: Gottgeweiht, ročník 25, 2012, sešit 4
Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 9/2013 přeložil -mp-*

Svatý otec upozornil, že nelze následovat Ježíše v jeho vítězství nad zlem pouze „napůl“. V zápasu s ďáblem také nesmíme zaměňovat pravdu a relativizovat ji, připomněl. Ježíš vyháni zlé duchy a někdo z lidí okolo to začíná vysvětlovat, „aby Pánovi ubral na síle“. Papež František svou homilii věnoval výkladu evangelia a ihned vyjasnil, že toto pokušení je stále přítomné. Tedy snaha Ježíše zlehčovat, jako by to byl „na nejvyš jakýsi léčitel“, kterého není třeba brát „příliš vážně“.

„Tento postoj,“ poznamenal Svatý otec, „vytrval až dodneška: Někteří kněží při četbě tohoto evangelia – anebo i jiných pasáží – říkají: Ježíš zkrátka uzdravil psychicky nemocného člověka. Nevykládají toto evangelium tak, jak je napsané. Je pravdou, že v oněch dobách bylo možné zaměnit epileptický záchvat a posednutí ďáblem. Je však rovněž pravdou, že tady to byl zlý duch. A my nemáme právo věci zjednodušovat, jako bychom chtěli říci: Všechny tyto lidi neovládal satan, ale byli psychicky nemocní. Nikoliv! Ďábel je přítomný na první stránce Bible a Bible také za ďáblovu přítomnosti končí – vítězstvím Boha nad ďáblem.“

Z tohoto důvodu, varoval papež, „nesmíme podlehnout naivitě“. Pán nám dává několik pravidel, jak „rozlišovat“ přítomnost zla a jak „pokračovat v křesťanské cestě, když se vyskytne pokušení“. Jednou z těchto zásad je „následovat Ježíše v jeho vítězství nad zlem“ – avšak „nikoliv pouze napůl“. „Kdo není se mnou, je proti mně,“ říká Pán. Ježíš přišel, aby satana zničil, aby nás osvobodil z otroctví, kterým nás ďábel svazuje. Nelze tedy říci, že bychom ve svých postojích proti ďáblu nějak „přeháněli“, a rovněž nelze otázku ďábla „rozostřit“, napomínal papež. „Je to boj, zápas, ve kterém je v sázce zdraví – věčné zdraví a věčná spása nás všech.“ Druhým pravidlem je bdělost. „Musíme stále bdít,“ vyzýval papež František, „uchovat si bdělost vůči ďábovým svodům a klamu.“

„Můžeme si položit otázku: Bdím sám nad sebou, nad svým srdcem, svými pocity a myšlenkami? Sřeším poklad milosti? Uchovávám přítomnost Ducha Svatého v sobě? Nebo je jen tak ponechávám a jsem si jistý, že vše bude dobré? Pokud ale nehlídáš, přijde někdo silnější, než jsi ty. A pak ještě někdo silnější, který ho porazí, vyrve mu zbraně, jimž důvěřoval, a rozdělí se o kořist. Proto je nutná bdělost – čili všechny tři zásady: První – nezaměňovat pravdu, Ježíš bojuje proti ďáblu. Druhá – kdo není s Ježíšem, je proti Ježíši. Neexistují polovičaté postoje. Třetí – bdělost nad vlastním srdcem, protože ďábel je vychytralý. Doud nebyl trvale vyhnán – to se stane až poslední den.“

„Když nečistý duch vyjde z člověka, potuluje se po pustinách, hledá odpočívání, a když je nenajde, řekne si: Vráť se do svého domu. Když tento dům ale nalezne vyčištěný a vyzdobený, přibere si sedm jiných duchů, horších než on sám, kteří vejdou a usadí se tam. Konce tohoto člověka jsou horší než jeho začátky,“ citoval Svatý otec evangelium.

„Je nutné bdít, protože ďábel má tuto strategii: Stal ses křesťanem, jdeš ve své víře kupředu, a já tě nechám v klidu. Avšak až si zvykneš, nebudeš příliš bdělý, pocítíš se jistý, tehdy se vrátím. Dnešní evangelium začíná vyhnáním zlého ducha a končí návratem ďábla. Svatý Petr říkal: Je jako řvoucí lev, který obchází. A tak to vskutku je! Namítnete – Otče, vy jste trochu staromódní. Naháníte nám těmito řečmi strach... Ne, já ne! To evangelium! A nejsou to lži, ale Boží Slovo! Prosme proto Pána o milost, abychom tyto věci brali vážně. On přišel, aby bojoval za naši spásu. On nad ďáblem zvítězil. Prosim pěkně, nezačínejme si s ďáblem. Snaží se totiž vrátit do svého domu, zmocnit se nás... Nerelativizujme, bděme. A budme stále s Ježíšem!“ zakončil papež František své ranní kázání.

*Jana Gruberová,
(www.radiovaticana.cz)*

Proč se děje smíření s Bohem skrze zpověď a kněze?

Mnozí křesťané vám řeknou: „Já se zpovídám přímo Bohu, nepotřebuji k tomu kněze, abych se zpovídal.“ Jiní vám řeknou: „Bůh je Bůh, kněz je jenom člověk a nemusí znát moje hříchy.“ Jistě, mnoho mužů a žen si netroufá jít ke zpovědi, protože se stydí svá pochybení vyznat člověku, protože si myslí, že je tento člověk odsouzen a bude o nich špatně smýšlet.

Svatý Makarius uviděl jednou u zpovědnice ďábla. „Co tu děláš?“ ptal se ho světec. Ďábel mu odpověděl: „Odebral

dostali od kněze Boží odpuštění. Proto řekl Ježíš v evangeliu svým apoštolům: „Přijměte Ducha Svatého. Komu odpustíte hříchy, tomu budou odpuštěny, komu je zadržíte, tomu budou zadrženy.“ (Jan 20,22-23)

Tři kroky svátosti smíření

Svátost smíření žádá od lidských srdcí tři kroky: *Lítost* je upřímný smutek nad svými hříchy, *vyznání* je upřímné vyjádření svých hříchů a *předsevzetí* je požadavek se jich znovu nedopouštět, spoje-

Druhý krok je ale už mnohem těžší. Jít ke knězi, který je také člověk, a jemu všec-ko to zlé vypovídat, čeho jsme se dopustili proti Bohu, proti sobě samému a proti jiným, to není spontánní čin, nýbrž vyjadřuje pokoru a skutečnou lásku k Bohu, jakož i upřímnou vůli o smíření s Ním, v důvěře, že jsme v jeho nekonečné slitovnosti.

Třetí krok spočívá v požadavku znovu nehřešit a v rozhodnutí uvést do pořádku to zlo, kterého jsem se dopustil proti Bohu, proti sobě samému a proti bližnímu. To není pro mnohé křesťany jednoduché. Přijmou sice pokání, které jim kněz uložil, ale neuskuteční je anebo dělají tak, že ne-touží po skutečné změně svého chování.

Další krok má také rozhodující význam, když se u nějakého kněze zpoví- dáme a žádáme milost odpuštění: Modlit- ba. Když byl Ananiáš vyzván, aby položil ruce na Pavla, aby mu zase navrátil zrak, měl strach o sebe samého, protože věděl, že Šavel byl pronásledovatelem křesťanů. Ale Ježíš řekl Ananiášovi: „Vstaň a běž... on se právě modlí...“ (Sk 9,11), to zna- mená, že Pavel se připravoval modlitbou na přijetí křtu a litoval toho zlého, čeho se dopustil proti Bohu a proti bližnímu. Co může způsobit modlitba v srdci, kte- ré má strach vyznat svá pochybení před knězem, který zastupuje Boha? Modlitba působí zázrak lásky. Daruje nám nahléd- nutí, osvícení, abychom své hříchy a svo- ji zlobu lépe poznali. Daruje nám pevný úmysl, abychom v budoucnu už nehřeši- li. Daruje nám upřímnost, abychom se přiznali, a nakonec nám dá ducha po- kání, abychom se smířili a zase se vrátili k milosti jako Zacheus, jako ten hříšník v evangeliu, jako Marie Magdalena ne- bo jako ten dobrý lotr na kříži, protože ti všichni přijali milost a stali se svatými, jak to od nich Bůh očekával.

Z Maria heute 505/2013 přeložil -mp-

Ačkoliv zpověď každodenních vin (všedních hříchů) není nezbytná, církev ji přesto naléhavě doporučuje. Vždyť pravidelná zpověď všedních hříchů nám napomáhá vychovávat svědomí, bojovat proti nezřízeným náklonnostem, dát se Kristem uzdravit a postupovat v životě Ducha. Tím, že častěji přijímáme prostřednictvím této svátosti dar Otcova milosrdenství, jsme vedeni k tomu, abychom byli milosrdní jako on: „Kdo uzná své hříchy a odsoudí je, souhlasí již s Bohem. Bůh odsuzuje všechny hříchy; a odsoudíš-li je i ty, spojuješ se s Bohem. Člověk a hříšník, to jsou dvě rozdílné věci: člověk je Boží dílo, hříšník, je tvé dílo, člověče. Znič, co jsi udělal ty, aby Bůh spasil, co učinil On. Když tě začne mrzet, cos vykonal, tehdy začínají tvé dobré skutky, protože jsi odsoudil své špatné skutky. Dobré skutky začínají uznáním špatných skutků. Konáš pravdu a přicházíš ke Světlu.“ (Katechismus katolické církve, 1458)

jsem stud ze srdcí lidí, aby se dopouště- li hříchů, ale teď, když chtějí své hříchy vyznat, jim vracím stud nazpátek, aby se neodvažovali své hříchy vyznat a tím zůstali bez Božího odpuštění.“

Tak se to často děje v duších mnoha křesťanů, kteří svých hříchů upřímně li- tují, ale neodvažují se jít ke zpovědi, aby

ny s vůlí hříchy smířit tím, že vykonám pokání a do budoucna budu chtít vyko- návat Boží vůli.

Pro mnohé je lítost poměrně snadným krokem. Když má hříšník jenom trochu poctivosti a pokory, aby svá pochybení uznal, je schopen je oplakávat a vyprosit si Boží odpuštění.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

a zachráni pro své nebeské království. Jemu buď sláva na věčné věky! Amen.

Evangelium - Lk 18,9-14

Některým lidem, kteří si na sobě zaklá- dali, že jsou spravedliví, a ostatními po- hrdali, řekl Ježíš toto podobenství: „Dva lidé šli do chrámu, aby se modlili, jeden byl farizeus a druhý celník. Farizeus se postavil a modlil se v duchu takto: ‚Bože, děkuji ti, že nejsem jako ostatní lidé: lu-

piči, podvodníci, cizoložníci nebo i jako tamhleten celník. Postím se dvakrát za tý- den, odvádím desátky ze všech svých pří- jmů.‘ Celník však zůstal stát vzadu a ne- odvažoval se ani pozdvihnout oči k nebi, ale bil se v prsa a říkal: ‚Bože, buď mi- lostiv mně hříšnému.‘

Říkám vám: Celník se vrátil domů ospravedlněn, ne však farizeus. Neboť každý, kdo se povyšuje, bude ponížen, a kdo se poníží, bude povýšen.“

Všech svatých

Meditace na text Písma sv. 1 Jan 3,1-3

... Neměli bychom se vlastně jenom stále ptát: Jak můžeme přijít do nebe? Ale měli bychom se silně snažit, jak Kristus říká, abychom byli stále v nebi. A nejsme opravdu v nebi, když jsme u Ježíše? Ježíš je nebe. My jsme ale u Ježíše, když nás objímá svojí milostí. A odtud, od milosti, pochopíme něco důležitého. Nebe, které je už tady, které s Kristem sestoupilo na tuto zem, je teprve začátkem.

Království Boží může růst v nás, může se zvětšovat a mohutnět, tak jako roste zrno hořčičné a šíří se do nekonečna a do věčnosti, když jsme překročili bránu smrti nebo když svět zanikne. Vždyť my v nebi jsme, jsme u Boha. Od tohoto okamžiku projítí bránou smrti nebo zániku světa platí tajemné slovo miláčka Páně: „Ještě nebylo zjeveno, čím se staneme.“

Ale potom se zjeví, čím jsme. Nestane se to tak, že budeme přesazeni do nějaké vzdálené země blaženosti. Ne, z nás samých bude vyzařovat sláva nebes silou milosti, kterou v sobě neseme. A když se ptáme, čím v nás roste nebe a šíří se, tak vidíme velké tajemství, nejhlubší podstatu naší blaženosti! Proč se nám dává nebe? Vidíme to z velké řeči Ježíšovy o posledním soudu. Je to jenom jediné láska, ta láska, která krmí hladové, napájí žíznivé, obléká nahé, navštěvuje nemocné. Je to jenom ona, která ukrývá nebe...

Pán používá pro nebe ještě jiný výraz, totiž „život věčný“. A také u tohoto slova se musíme zastavit a nechat na sebe působit: Co to znamená ve světě rozkladu, zničení, války, smrti, zkázy?

Uprostřed tohoto světa stojí brána, která vede do země divů a nese nápis: Život věčný! Museli bychom znovu rozevřít první list Janův a úplně se ponořit do slova: „My vám dosvědčujeme a zvěstujeme věčný život, který byl u Otce a zjevil se nám.“ To je radostná zvěst v opravdovém smyslu slova.

A znovu vidíme, že tento život nepříjde teprve někdy, že nevcházíme do věčného života až teprve po smrti, ale že je už tady, že do nás vstoupil už křtem a milostí, že už silou milosti v nebi jsme. Musíme znovu říci, že naše starost nespočí-

vá v tom, abychom jednou do nebe přišli, ale v tom, abychom v sobě už teď nesli věčný život a tím také nebe. A už tady vidíme, že ten-

to život je schopen růstu, že se stále více rozvíjí, je stále silnější, kvetoucí, světlejší, božstější, až pak ve smrti ve vlastním nebi dosáhne svoji plnosti a bude se podílet na nezměrném oceánu božského života. A když se zeptáme, čím můžeme vystupňovat tento život, pak dostaneme od sv. Jana stejnou odpověď jako dříve: „Víme, že po smrti dojdeme života, protože milujeme bratry.“ (...)

Až dosud jsme neřekli ani slovo o svatých, o všech svatých. Nebo přece? Všichni svatí byli lidé, kteří už za života věděli o tajemství nebe. Oni věděli, že nebe nezačíná teprve tehdy, když je člověk zapatřený a projde branou smrti a je očištěn na místě očišťování, ale pokládali se za takové, kteří již byli přijati do nebeského království a kteří v sobě nesou věčný život.

Proto, že nepokládali nebe za něco budoucího, ale už teď žili v nebi, proto byli svatí...

Věčný Bůh, věčné Štěstí, věčné království, věčný život, věčná vlast! Porozumíme už, když Ignác z Loyoly volal: „Jak se mi protiví země, když pozoruji nebe,“ rozumíme už, když slavný kazatel Lacordaire v umírání volal: „Můj Bože, můj Bože, otevři mi!“ Otevři mi, Bože, abych spatřil Tvou tvář a Tvé Jméno nesl na čele. Neboť Ty mě ozáříš a budu vládnout na věky. Pochopíme teď, proč milovaný učedník, poté co byl poslán do vyhnanství na ostrov a směl spatřit pohledem tuto nádheru nebe, nemohl se už ovládnout a přeplněný svojí touhou musel zvolat: „Maranatha, přijď, Pane Ježíši! Pane, přijď se svým královstvím a svým věčným životem také k nám! Pane, ukaž se nám jednou, jaký jsi, tváří v tvář!“

Tento zástup všech svatých se skládá ze všech lidských oblastí života, všech věkových stupňů, ze starých i mladých, z velkých i malých, ze vznešených i nepatrných, z králů i žebráků, z křehkých panen i z mužů nejtvrďší práce.

Jejich hrdinství nás má povzbudit, jejich příklad volat k následování. Moci jejich přímluvy máme využívat k vlastnímu i cizímu dobru. Útěchou nám má být sku-

Já jsem Láska, tato vtělená Láska

Co jiného by mohlo překlenout ty nekonečné vzdálenosti mezi Bohem a člověkem, mezi nebem a zemí, časem a věčností, než láska? Vždyť není nic většího než láska! Ona je opravdovou velikostí, jediným měřítkem, jímž se dá všechno poměřovat. Ona je vše obsahující, od věčnosti jsoucí, život, který vždycky byl a vždycky bude.

Ó Lásko všech lásek, věčné bytí Boží! Říkej to slovo „láska“, říkej je srdcem stále znova a pocítíš, jak se mi můžeš přiblížit a splynout se mnou.

Moje Láska vystavěla svým vtělením most, most usmiřující, vykoupené lásky. Můj kříž je pilířem, který ji nese. Stojí na pevném základě méj věrnosti a rozpíná paže od břehu ke břehu, dokonce od srdce k srdci. Vidíš, tento most je cesta, po níž můžeš jít. Je to moje cesta, moje srdečná láska, ano, jsem to já sám. Já jsem ta Láska, tato vtělená Láska, která tě chce přivést do lůna věčné lásky Boží.

*Sestra Františka Maria
od Ukřižované Lásky,
v jednom nezveřejněném listu
(Přeložil -mp-)*

tečnost, že neexistuje téměř žádná rodina, která by byla tak ubohá, že by se žádný z jejích zemřelých členů nepřipočítal k tomuto slavnému zástupu všech svatých.

„Otče, chci, aby tam, kde jsem já, byli se mnou i ti, které jsi mi dal, aby viděli mou slávu, kterou jsi mi dal!“ (Jan 17,24)

*Ze Schweizerisches Katholisches
Sonntagsblatt 22/2012 přeložil -mp-*

Tvůj odvěký sen stal se skutkem

28. říjnem 1918 a vyhlášením samostatné Československé republiky bylo naplněno české historické státní právo. V Revolučním národním shromáždění, prvním československém zákonodárném sboru, v listopadu 1918 zasedlo 24 zástupců Spojené strany katolické v Čechách a moravské Československé strany lidové, mezi jinými budoucí arcibiskupové Antonín Cyril Stojan a František Kordač.

S koncem války a zánikem monarchie spadla z lidu tíha předcházejících válečných let: soustavné omezování národních práv, hladové bouře, odliv mužů od rodin na frontu a jejich kosení válečnou líticí... Převrat a vyhlášení republiky proběhly vcelku poklidně, díky vyjednávacím schopnostem českých představitelů, kteří s rakouskou politickou a vojenskou správou dohodli převzetí moci. To také nebylo samozřejmé. Nutno poznamenat, že v českých zemích včetně Prahy byly dislokovány maďarské vojenské posádky, neboť Vídeň ztratila důvěru v českou loajalitu. Maďarští honvédi⁽¹⁾ by neměli žádnou vnitřní překážku utopit rodící se českou samostatnost v krvi. Došlo by k ozbrojenému střetu a obětem na životech. Díky prozíravému přístupu zástupců české politiky se možnému krveprolití předešlo.

Nová republika musela své hranice hájit ihned v listopadu 1918 proti maďarské

bolševické a maďarské honvédské monarchistické okupaci Slovenska, kdy ve snaze předejít ustavení československého státního zřízení vyhlásili bolševici na různých místech Slovenska tzv. Slovenskou republiku rad, přirozeně závislou na bolševické Maďarské republice rad (maďarská monarchistická armáda zde pro udržení Slovenska při uherské zemi čile spolupracovala s maďarskými bolševiky). V lednu 1919 došlo k bojům s Poláky na severní Moravě. Při úspěšné obraně našeho území proti oběma nepřítelům se velitelsky vyznamenal francouzský legionář a pozdější generál čs. armády Josef Šnejdárk, jenž byl pokládán za pojistku proti bolševizaci republiky (ukáznil např. pražskou vojenskou posádku, v níž se šířily revoluční tendence). Zároveň do prosince 1918 naše vojsko zpacifikovalo odbojné německé pohraniční provincie hlásící se k republice Německé Rakousko. Také pozdější pokusy o bolševickou revoluci na některých místech Čech a Moravy byly v zárodku udušeny. Vojáci rodící se čs. armády, legionáři, sokolové, orlové a Češi navrátili se z fronty ve všech případech mladou republiku uhájili.⁽²⁾

Hlásíme-li se k 28. říjnu, uznáváme tím, že náš národ je schopen státní samostatnosti, a to i v současném stupni evropské integrace, nebo i jemu navzdo-

*Svatý Václav,
patron československé vlasti*

ry. Naše státnost byla zaplácena bojem a obětmi československých legionářů, kteří za 1. světové války vojensky vystoupili proti Rakousko-Uhersku a jeho spojencům (a v Rusku také proti bolševikům).

Nezapomínejme však, že Češi nebyli první, kdo opustil společný habsburský dům. 28. října 1918 byla zveřejněna nota rakousko-uherského ministra zahraničí G. Andrásyho z 27. října 1918 americkému prezidentu W. Wilsonovi. V ní Rakousko-Uhersko oznámilo, že přijímá podmínky k uzavření míru z 18. října a souhlasilo s jednáním o příměří. Nota znamenala faktickou rakouskou kapitulaci, která se stala impulzem k rozchodu českého národa s Habsburky. Již po vydání manifestu, kterým bl. císař Karel 16. října slíbil přeměnit monarchii ve spolkový stát, maďarští politikové vypověděli dualismus a prohlásili, že jsou s Rakouskem spojeni jen na základě personální unie. 21. října 1918 vyhlásili němečtí poslanci říšské rady vznik vlastního německo-rakouského státu. Kdo tedy první rozebíral podunajské soustátí? Češi to nebyli. Veškeré tyto události se odehrály před československým 28. říjnem.

V tento rozhodný den vydal Národní výbor v Praze, faktický zákonodárny sbor nového státu, manifestační provolání o vzniku samostatného Československa, začínající památnými větami: „Lide československý! Tvůj odvěký sen stal se skutkem. Stát československý vstoupil

Katolické kostely útočišti před tajfunem

Katolická církev v diecézi Wenzhou na východním pobřeží Číny poskytl pomoc lidem, kteří tam byli na začátku října postiženi vlnou tajfunů. Byly otevřeny všechny prostory kostelů i přilehlých farních budov a center, aby nabídly dočasné přístřeší stovkám lidí, kteří hledali útočiště před rozběsněnými živly. V neděli 6. října kolem půlnoci se všechny katolické budovy ve městě otevřely stovkám zejména námezdních dělníků, kteří dojíždějí do města za prací. Farníci poskytli lidem také jídlo, pití a pokrývky. Záměrci mohli v různých konferenčních

sálech sledovat filmy o Ježíši a o působení katolické církve a hovořit o křesťanské víře. Pro mnohé z nich to bylo první setkání s institucí katolické církve v Číně. Zprávu o tom přinesla agentura Asia News. Když se na druhý den bouře utišila, lidé odcházeli a nešetřili díky a chválou. „O nás nikdo nejeví zájem, vy katolíci jste však odlišní. Postarali jste se o nás dobře,“ řekl agentuře jeden z námezdních dělníků, kteří našli útočiště před bouří v kostelech čínské diecéze Wenzhou.

Podle www.radiovaticana.cz

dnešního dne v řadu samostatných, svobodných, kulturních států světa.“ Těsně předtím byl vznik státu kodifikován v paragrafovaném znění jako první zákon československého státu. Recepční zákon prohlásil platnost dosavadního právního řádu a správního systému. Autorem textů byl dr. Alois Rašín.

U některých katolíků je rozšířená romantizující představa rakousko-uherské monarchie, kterou dávají do ostrého protikladu vůči masarykovské republice. Chápu, že liberální monarchie s formálně katolickým králem může představovat ideál. Rakousko-Uhersko bylo přece našim domovem, avšak trvale neuspokojivé bylo politické postavení českého národa a první světová válka s jejími oběťmi přinesenými nesmyslně kvůli rakousko-německé imperiální ambicióznosti znamenala krev, která padla na Habsburky. Odkazovat na minulou liberální, mediokratickou,⁽³⁾ partajnickou⁽⁴⁾ habsburskou monarchii, to může poskytnout vítaný únik od nesympatické liberální, mediokratické a partajnické republikánské současnosti. Nepříliš originálním opovrhováním současným politickým systémem si sice lze vnitřně psychicky ulevit, ale to je tak zhruba vše (tím nikterak nehájím aktuální stav české politiky). Osobně jsem k možnostem návratu monarchie skeptický a v postmoderní době bych se důsledně tázal, jakým obsahem by potenciální nové české království bylo naplněno: liberálně-humanistickým eurooptimismem spíše, okázalým provokujícím triumfalismem sotva, nebo že by skutečně státnickou důvěryhodností po vzoru císaře Karla IV. a pod ochranou sv. Václava? O panovnických kandidátech z české strany raději nebudu spekulovat. A cizí uchazeči by udělali medvědí službu komunistům a levici obecně. Opět by se křičelo, že v české zemi vládnou cizáci. Držme se jednou vydobyté státnosti a snažme se ji naplnit katolickým duchem, který je jí stejně vlastní, neboť celá naše státní idea má svůj původ ve svatováclavské tradici, skrze kterou byla v dějinách autenticky realizována. Forma vlády, ať republika či monarchie, jsou v tomto směru druhotné. Přimknout se jednostranně k monarchickému způsobu vládnutí s konformně zdůrazněným konstitučním charakterem může být ošidné. Na příkladu některých evropských monarchů vi-

Antonín Cyril Stojan

díme jejich selhání v politických, morálních a jiných případech – např. španělský král Juan Carlos a jeho podíl na tvorbě liberálního politického systému s účastí protikřesťanských a protinárodních politických stran (komunistické a socialistické) ve Španělsku po roce 1975. Dnešní monarchové představují ve svých zemích symbol, užívají si své vydržené postavení a praktickou politiku přenechávají profesionálům. Vzbudí se jejich zděděné rytířství, když na západní Evropu dotírají islám, radikální revoluční ideologie, kultura smrti? Nakolik soucítí se svým lidem, jazykem? Jistě nelze paušálně lámat hůl na všechny. Úctyhodnými panovníky jsou např. bývalý belgický král Baudouin I. nebo současný dědičný kníže lichtenštejn-

*Msgr. Jan Šrámek,
zakladatel a předseda ČSL*

ský Alois, kteří prokázali morální autoritu v otázce ochrany nenarozeného života a otevřeně se postavili proti prosazování umělých potratů.

Nechci přinášet argumenty proti monarchickému zřízení, jež je politologicky dosti členitým termínem a jež má své oprávněné místo v aristotelské struktuře vládních forem. Přívrženci monarchie jsou většinou lidé obhajující křesťanskou morálku, čímž mohou ve veřejném životě společnosti jen prospět. Jen úvahy o aplikaci monarchie v aktuálních českých podmínkách pokládám za nadbytečné, iluzorní. Katolíci by se měli nasměrovat do reálného politického prostoru a tam se angažovat. Ptejme se, proč v parlamentní politice, která vytváří zákony, převažují pragmatičtí, liberálové, levičáci, rutinní aparátčiči, zatímco katolíci, resp. skuteční konzervativci jsou téměř neznatelnou částí systému.

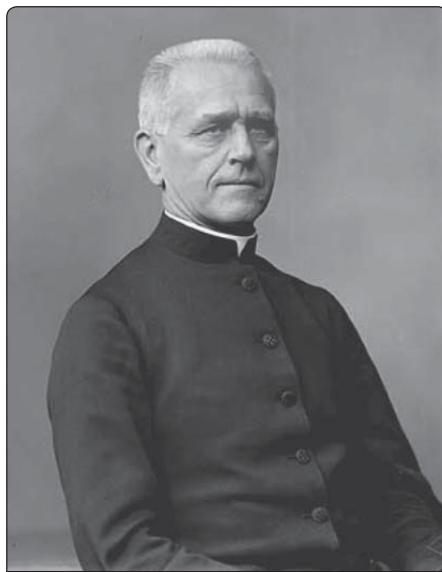
Právě prvorepublikoví katoličtí politici, kněží, novináři, spisovatelé a další osobnosti uměli definovat původ onoho pokrokářského liberalismu, který štvál lid proti církvi. Jeho rodištěm byla rakousko-uherská monarchie, nikoliv Československo. Jako myšlenkový zlořád jej republika zdědila z předchozí periody a konstruktivní síly nového státu se s ním musely popasovat.

Se starým mocnářstvím odplynuly jistě některé staré jistoty, v první řadě formální nedotknutelnost katolické víry – i když i ta byla za Rakousko-Uherska sporná pro státně-služebnou funkci katolického náboženství. Katolíci se v první republice museli postavit sami na vlastní nohy a vzdorovat velice silné ateistické frontě různých myšlenkových proudů a politických stran, které většinou povstaly ve starém Rakousku (sociální demokraté, mladočeši-národní demokraté, národní socialisté, ale také obojetná agrární strana, Volná myšlenka atd.), a jimž nebyli schopni katolíci v monarchii účinně konkurovat, resp. jejich vzrůst zastavit. V okamžiku, kdy se liberálové a socialisté dostali do vlády samostatného Československa, získali mocenské prostředky, kterými mohli urychlit odklon státu od církve. Naštěstí včasným jednáním na přelomu let 1918–1919 došlo ke sjednocení katolických politických stran v Čechách a na Moravě a k založení Československé strany lidové (ČSL),

silného politického subjektu, který bojoval za práva katolíků v novém státě a plně se s tímto státě identifikoval.

Jistě nemůžeme ignorovat excesy, k jakým docházelo v začátcích československé samostatnosti (stržení mariánského sloupu na pražském Staroměstském náměstí, ikonoklastické hnutí, pokrokářské štvání proti církvi na všech úrovních, včetně demonstrativního vylučování katolíků z národa za údajnou zradu, domnělou výhradní služebnost Habsburkům atd.).⁽⁵⁾ Katolíci přestáli prvotní bouře a výrazně silili po celé prvorepublikové dvacetiletí. S Československou republikou se od samého začátku ztotožnili a byli jí věrnými syny přes překážky a protivenství, jež museli od vlastních pomýlených spoluobčanů snášet. Navíc se jim dařilo růst, bojovat a vítězit na mnoha frontách. Postupně se z ocechovanců rakušáctvím stali sebevědomí členové české společnosti, koneckonců byli procentuálně nejsilnější skupinou v národě.⁽⁶⁾ Pokud jsme katolickými Čechy, Moravany a Slezany, měli bychom dbát nejen na náboženské povinnosti, ale i na naše přirozené sepětí s vlastní domovinou, samostatnou Českou republikou.

Nikde není řečeno, že zároveň musíme nekriticky přijímat T. G. Masaryka s jeho problematickými názory na církve a náboženství nebo jeho politiku z rakouských časů, která před první světovou válkou o českou samostatnost neusilovala.

*P. ThDr. František Kordač, poslanec
Revolučního národního shromáždění
a pozdější pražský arcibiskup*

Přirozená sounáležitost s naší novodobou státností rovněž neznamená, že bezvýhradně akceptujeme všechny stránky života první republiky, její představitelé, vlády atd. Rozumné je rozlišovat, zachovat si soudnost. Vždyť právě katolíci prvorepublikoví politici, jakými byli Msgre Jan Šrámek, Msgre Bohumil Stašek, Msgre Alois Tylinek, Bedřich Pospíšil, Josef Mnohoslav Kadlčák, Tomáš Josef Jiroušek a celá řada dalších, usilovali modlitbou a svědomitou politickou prací o to, aby se Československá republika stala republikou svatováclavskou. Pod tím-

to heslem vedl svou politiku Msgre Bohumil Stašek, předseda české zemské ČSL, který vybudoval z katolické lidové strany skutečně respektovanou politickou organizaci s mocenskou, ekonomickou, mediální i spolkově-zájmovou základnou.⁽⁷⁾ Jinou otázkou je současné směřování této historické strany. Avšak v roce 1937 vyhlásila ČSL ústy Msgre Staška: „Půjdeme za tím starým svým programem, a to jest svatováclavská republika, jejíž zákony, parlament, školy, kasárny atd. nechť jsou naplněny křesťanským duchem – to je náš program, náš cíl a nic jiného!“⁽⁸⁾ Katolíci politici volali po tom, aby se náš stát stal republikou hodnou jména svatováclavská. Za svou republikou stáli a odváděli pro ni dobrou práci.

Proto ať provolání Národního výboru z 28. října 1918 trvale zní v uších všem Čechům, Moravanům a Slezanům a ať odvěký sen státní samostatnosti, jenž se onoho dne stal skutkem, nezanikne v hluku moderní eurofederalistické politiky, pro kterou je idea národního státu a klasické pojetí mezinárodních vztahů jako jednání suverénních vlád překážkou na cestě ke spojeným státům evropským. Eurofederalistické uspořádání by znamenalo pohřbení dědictví 28. října. Ať nás tento sváteční den trvale upamatovává na nedotknutelnost duchovního národního statku jménem státní samostatnost a suverenita, které poroučíme do ochrany svatého přemyslovského Vojevody.

Nepřestávej za nás prosit, patrone vlasti, svatý Václave, který panuješ nade všemi, jimž byla svěřena dočasná moc nad tvým dědictvím! Uchovej nám svobodu a samostatnost! Ať za ni umíme Pánu Bohu děkovat a pro ni dle svých sil pracovat!

Františkánský klášter přijímá potřebné

Představený františkánského kláštera San Lorenzo v Piglio, založeného jižně od Říma svatým Františkem, reagoval jako první na papežovu výzvu otevřít řeholní domy potřebným. Jak sdělil italskému tisku, čtyřiasedměsátiletého otce Angela Di Giorgio zasáhla slova, která pronesl Svatý otec v římském centru Astalli. Rozhodl se proto v historickém objektu s osmihektarovým pozemkem, který obývá sám s jedním spolubratrem, vyhradit 26 pokojů s vlastním sociálním zařízením pro páry v důchodovém věku. Národnost zájemců není rozhodující,

žadatelé však projdou přísným výběrem. Ubytovaní a stravování poskytne klášter, zatímco od ubytovaných žen se žádá pomoc v domácnosti, od mužů pak péče o budovu a zahradu. Klášter, který v roce 1937 navštívil svatý Maxmilián Kolbe, leží v horské nedotčené přírodě a své prostory poskytuje rovněž pro duchovní cvičení a rekreaci. Kvůli nedostatku povolání mu již před několika lety hrozilo uzavření; díky vytrvalým protestům místních obyvatel však bylo nakonec toto rozhodnutí pozastaveno.

Podle www.radiovaticana.cz

Poznámky:

⁽¹⁾ Slovo *honvéd* obecně označuje příslušníka maďarské armády. Tento termín vznikl během revoluce v roce 1848, kdy se vytvořila Magyar Királyi Honvédség (Uherská královská armáda pro obranu domoviny). *Hon* znamená vlast a *véd* obranu nebo obránce. Název používala maďarská armáda do roku 1951, kdy se přejmenovala na Magyar Néphadsereg (Maďarská lidová armáda). Po pádu komunismu se v roce 1990 vrátil název Magyar Honvédség.

(2) Přehled o zabezpečování čs. státních hranic a bojích proti Maďarům, Němcům a Polákům po 28. říjnu 1918 např. in: John, M.: *Čechoslovakismus a ČSR 1914-1938*. Baroko a Fox Beroun 1994, s. 9-57.

(3) Mediokracie znamená vládu médií - sdělovacích prostředků, v tomto případě šlo o rostoucí vliv tisku na masy obyvatel. Noviny a časopisy výrazně spoluutvářely již za monarchie veřejné mínění. S vlastnictvím tištěných novin byl zpravidla spojen politický vliv. S dnešním stupněm mediálního ovládnutí lidské mysli je mediální dosah za Rakouska samozřejmě nesrovnatelný. Mediální ovlivňování - ovládnutí obyvatel (čtenářů, diváků, posluchačů) spočívá mj. v tom, že média mohou výkladem nebo pouhým výběrem zpráv a zveřejňovaných informací ovlivňovat veřejné mínění a nahlížení na společenské dění a problémy. Ovlivnění názorů lidí má vliv na výsledek voleb a média tak nepřímo vládnou - svým způsobem ovlivňují výběr vládnoucích elit.

(4) Pojmeme partajnický rozumíme politicko-stranický. Často kritizovaný konkurenční boj politických stran není doménou současného polistopadového vývoje. Standardně probíhal již za rakouské monarchie, kdy strany prostřednictvím formulovaných cílů a díky zis-

kanému volebnímu mandátu usilovaly o politickou moc a vliv. V prvních volbách s všeobecným hlasovacím právem v Rakousku roku 1907 se nejsilnější stranou v Království českém stala sociální demokracie se 40 % hlasů, následována agrárníky s 22 %, české katolické strany (Česká strana křesťanskosociální a Katolická národní strana) dostaly pouze necelých 12 % hlasů. Na Moravě byla situace odlišná, tam získali sociální demokraté téměř 31 %, avšak katolické strany (Křesťanskosociální strana, Katolická strana národní na Moravě) měly souměřitelných 30 %, moravští agrárníci dosáhli 15,8 %.

(5) Ke stržení mariánského sloupu: Vejvar, S.: *Odčinit urážku Naší milé Paní*. Světlo č. 48/2012, s. 11-12.

(6) Např. sčítání lidu z roku 1930 ukázalo, že 78 % obyvatel ČSR se hlásí ke katolické církvi. Viz: Stloukal, M. - Maur, E. - Fialová, L. - Horská, P.: *Dějiny obyvatelstva českých zemí*. Praha 1996, s. 299.

(7) Kol. aut.: *Český politický katolicismus 1848-2005*. CDK Brno 2008.

(8) Stašek, B.: *Budeme budovati svatováclavskou republiku!* In: edit. Stašek, B.: *Československá strana lidová ve své práci a úkolech. ČSL v Čechách*. Praha 1937, s. 217.

Církev je katolická, všeobecná - dokončení ze str. 2

nezaniká, ba dokonce je osobitost každého maximálně doceněna!

Tento krásný obraz nám říká, že církev je jako obrovský orchestr, ve kterém je různost: nejsme všichni stejní a nemáme být všichni stejní. Všichni jsme odlišní, různí, každý má svoje vlastní kvality a to je na církvi krásné: každý přináší to své, co mu dal Bůh, aby obohatil druhé. A mezi tyto složky patří různost, která však nevznáší konflikt, nestaví se do protikladu; je to rozmanitost, která se nechává zakomponovat do harmonie Ducha Svatého. On je pravý Mistr, On sám je harmonií. A tady se ptáme: žijeme ve svých společenstvích harmonií, anebo se mezi sebou přeme? V mojí farnosti, v mém hnutí, kde jsem v církvi? Vyskytují se klevety? Kde

jsou klevety, není harmonie. Nikdy klevety jednoho proti druhému, žádné hádky! Přijímáme druhého, přijímáme, že existuje oprávněná různost, že ten či onen je jiný a že smýšlí tak či onak? I v samotné víře je přece možné tak smýšlet! Anebo usilujeme o uniformizaci všeho? Uniformita však zabíjí život. Život církve je rozmanitý, a chceme-li po všech uniformitu, zabíjíme dary Ducha Svatého! Prosme Ducha Svatého, který je pravým autorem této jednoty v rozmanitosti, této harmonie, aby z nás stále více tvořil „katolíky“, tedy součást církve, která je katolická a všeobecná!

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikán

OBČANSKÉ SDRUŽENÍ
ČESKÁ REPUBLIKA PRO JEŽÍŠE

ZVE VĚŘÍCÍ A LIDI DOBRÉ VŮLE NA

POUŤ SMÍŘENÍ POSVÁTNYMI MÍSTY PRAHY

ZA DUCHOVNÍ A MRVNÍ
OBNOVU V ČESKÉ REPUBLICE

PRAHA - 16. 11. 2013

PROGRAM POUTI:

10.00 hod. - klášter františkánů - kostel Panny Marie Sněžné

- uctění čtrnácti mučedníků pražských
- modlitba prohloubení víry, požehnání poutníkům

11.00 hod. - Staroměstské náměstí - kostel Panny Marie před Týnem

- uctění obrazu Madony rynecké - staroměstského paladia
- zasvěcení Panně Marii - ochránkyni Prahy

12.00 hod. - Karlův most - klášter křížovníků - kostel sv. Františka

- uctění sv. Anežky České v místě spojeném s jejím působením
- uctění sv. Jana Nepomuckého, modlitba za toleranci

13.00 hod. - Malá Strana - klášter Pražského Jezulátka

- uctění milostného Pražského Jezulátka
- zasvěcení rodin a národa Dítěti Ježíši

15.00 hod. - Pražský hrad - Svatojiřský klášter - kostel Všech svatých

- uctění sv. Ludmily, modlitba za vlast a české panovníky
- uctění sv. Prokopa, modlitba za mír

16.00 hod. - katedrála sv. Víta, sv. Václava a sv. Vojtěcha

- mše svatá ke cti svatých mučedníků a patronů zemí českých za duchovní a mravní obnovu českého národa

Informace a registrace:

www.viraanadeje.cz • lenka@viraanadeje.cz

Pondělí 28. 10. 2013: 6:05 Octava dies (739. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **6:35** Pan profesor **6:55** Přejeme si... **7:10** V pohorách po horách – Sokolie **7:20** Ruslan **7:40** Poselství svatých: Dorothy Dayová **7:50** Harfa Noemova **8:15** Svatohostýnská Hubertská pouť **8:25** Jde o život **10:00** Nedělní čtení: 30. neděle v mezidobí **10:30** Vlci v Lužici **11:00** NOEkreace (198. díl) **11:10** Cirkus Noeland (6. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: Saul se stal Pavlem **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Koncert ze skla [P] **13:35** Octava dies (739. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **14:05** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí **14:55** Noční univerzita: P. Václav Vacek – O symbolech a liturgii **16:10** V souvislostech (25. díl) **16:25** Můj domeček **16:50** Můj Bůh a Walter: Stvoření a evoluce **17:05** Princ, který si vybral Dona Boska **18:00** Pustevny **18:25** Sedmihlásky **18:30** Bible pro nejmenší: Pavlovy cesty [P] **18:40** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (30. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha [P] **19:05** Ars Vaticana (27. díl) **19:15** Hornolidečko – Střelná **19:25** Přejeme si... **19:40** Zprávy z Věčného města: 28. 10. 2013 [P] **20:00** Klapka s... (69. díl) [P] **21:00** Na koberečku – **21:10** Terra Santa News: 23. 10. 2013 **21:35** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Teologie osvobození **22:40** NOEkreace (198. díl) **22:50** Obec Cifer **23:05** Octava dies (739. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:40** Kulatý stůl: Novodobí mučedníci a případ Babice.

Úterý 29. 10. 2013: 6:05 Zprávy z Věčného města: 28. 10. 2013 **6:15** MFF Strážnice 2013: Po stopách svatých Cyrila a Metoděje a jejich žáků **8:00** Outdoor Films s Markem Šimíčkem **9:35** Budu pomáhat: Dům tří přání o. s. **9:45** Poselství svatých: Dorothy Dayová **10:00** Octava dies (739. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: Mgr. Jan Špilar – Teologie osvobození **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: Pavlovy cesty **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** Platinové písničky (79. díl): Dechovka **12:45** Zprávy z Věčného města: 28. 10. 2013 **12:55** Ars Vaticana (27. díl) **13:10** Sestra Tereza Valsé Pantellini – místa a vzpomínky **13:40** V pohorách po horách – Sokolie **13:50** Na východ od Říma **14:05** Abrahámová cesta **14:15** Jaroslav Sucháček **14:25** Kulatý stůl: Novodobí mučedníci a případ Babice **16:00** Odkaz vysočanských předků **16:10** Přejeme si... **16:25** Rok vína **16:50** Země pod Tolštejnem **17:05** Transport **17:45** NOEkreace (198. díl) **17:55** Sedmihlásky **18:00** Cirkus Noeland (6. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Pavel na ostrově [P] **18:35** Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli Statečný mravenec **19:15** Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce **19:35** Zpravodajské Noeviny (527. díl): 29. 10. 2013 [P] **20:00** Na pořadu rodina [L] **21:00** Hudební magazín Mezi pražci **21:40** Zpravodajské Noeviny (527. díl): 29. 10. 2013 **22:00** P. S. **22:10** Zprávy z Věčného města: 28. 10. 2013 **22:20** Přejeme si... **22:35** Berú nás **23:00** Terra Santa News: 23. 10. 2013 **23:25** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (82. díl) **0:45** Gavran.

Středa 30. 10. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (527. díl): 29. 10. 2013 **6:20** Noční univerzita: P. Václav Vacek – O symbolech a liturgii **7:30** Můj domeček **7:50** Misie na živo – Salesiáni **8:50** Licheň **9:00** Ars Vaticana (27. díl) **9:10** Pro vita mundi (42. díl): P. Jan Mach **10:00** NOEkreace (198. díl) **10:10** Zprávy z Věčného města: 28. 10. 2013 **10:20** Generální audience [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace **12:50** Poselství svatých:

Dorothy Dayová **13:00** 869 dní **13:25** Poutní místo Starý Bohumín **13:40** Klapka s... (69. díl) **14:45** Na koberečku **14:55** Poslány sloužit **15:25** Otevřeno u pana Josefa Cukra **15:35** Pan profesor **16:00** Zpravodajské Noeviny (527. díl): 29. 10. 2013 **16:15** Princ, který si vybral Dona Boska **17:00** Můj Bůh a Walter: Zlo [P] **17:20** Modra **17:45** Zprávy z Věčného města: 28. 10. 2013 **18:00** Octava dies (739. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **18:30** Bible pro nejmenší: Gedeon [P] **18:35** Sedmihlásky **18:40** Evangelizovat výchovou **19:05** NOEkreace (198. díl) **19:15** Terra Santa News: 30. 10. 2013 [P] **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal **20:20** Noční univerzita: Jiří Fuchs – Filozofické pozadí komunistické pseudomorálky [P] **21:40** Jde o život **23:10** Generální audience papeže **23:40** Hornolidečko – Střelná **23:55** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí **0:45** Slovenští redemptoristé v Rumunsku.

Čtvrtek 31. 10. 2013: 6:05 Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (30. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:25** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal **6:45** Směr Velehrad 2012 **7:05** Platinové písničky (79. díl): Dechovka **7:35** Rok vína **8:00** Terra Santa News: 30. 10. 2013 **8:20** Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce **8:40** Na pořadu rodina **9:40** Přejeme si... **10:00** Kulatý stůl: Novodobí mučedníci a případ Babice **11:30** Ars Vaticana (28. díl) **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: Gedeon **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** P. S. **12:15** MFF Strážnice 2013: Po stopách svatých Cyrila a Metoděje a jejich žáků **14:00** Generální audience papeže **14:30** Harfa Noemova **14:55** Pro vita mundi (42. díl): P. Jan Mach **15:40** Ruslan **16:00** Zpravodajské Noeviny (527. díl): 29. 10. 2013 **16:15** Outdoor Films s Markem Šimíčkem **17:50** Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli Statečný mravenec **18:30** Bible pro nejmenší: Hana [P] **18:35** Sedmihlásky **18:40** Samotišské hody **19:00** NOEkreace (198. díl) **19:10** V pohorách po horách – Sokolie **19:20** Budu pomáhat: Fokus Praha a Střední Čechy [P] **19:40** Zpravodajské Noeviny (528. díl): 31. 10. 2013 [P] **20:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (62. díl): Vzpomínka na Jana Rokytu st. **21:00** Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter v Mariawald, Německo [P] **21:35** Zpravodajské Noeviny (528. díl): 31. 10. 2013 **21:50** Přejeme si... **22:10** P. S. **22:20** Octava dies (739. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **22:50** Princ, který si vybral Dona Boska **23:40** Můj domeček **0:05** Zpravodajské Noeviny (528. díl): 31. 10. 2013 **0:20** Můj Bůh a Walter: Zlo **0:40** Pan profesor.

Pátek 1. 11. 2013: 6:05 Zpravodajské Noeviny (528. díl): 31. 10. 2013 **6:20** NOEkreace (198. díl) **6:30** Princ, který si vybral Dona Boska **7:20** Hudba na pražské Loreť **7:55** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Mezi bláznovstvím a svatostí **8:50** Noční univerzita: Jiří Fuchs – Filozofické pozadí komunistické pseudomorálky **10:10** Na koberečku – **10:20** Klapka s... (69. díl) **11:25** Otec Karel Tinka, SDB **11:40** Sedmihlásky **11:45** Bible pro nejmenší: Hana **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Ars Vaticana (28. díl) **12:15** Na pořadu rodina **13:15** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal **13:40** Koncert ze skla **14:20** Můj domeček **14:40** Přejeme si... **15:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (30. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **15:20** Země pod Tolštejnem **15:40** Zpravodajské Noeviny (528. díl): 31. 10. 2013 **16:00** Mše ze slavnosti Všech svatých z římského hřbitova Verano [L] **17:30** Hornolidečko –

Valašská Polanka **17:40** Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce **18:00** Cirkus Noeland (6. díl) **18:30** Bible pro nejmenší: Šalamoun [P] **18:35** Sedmihlásky **18:45** Můj Bůh a Walter: Zlo **19:05** Putování po evropských kláštřích: Trapistický klášter v Mariawald, Německo **19:40** Zprávy z Věčného města: 1. 11. 2013 [P] **20:00** Noemova pošta: listopad [L] **21:45** V pohorách po horách – Sokolie **22:00** Nedělní čtení: 31. neděle v mezidobí [P] **22:30** Přejeme si... **22:45** Outdoor Films s Markem Šimíčkem **0:20** Samotišské hody **0:40** Dar z Medugorje.

Sobota 2. 11. 2013: 6:05 Hornolidečko – Valašská Polanka **6:15** Zprávy z Věčného města: 1. 11. 2013 **6:25** Naše Prémontře **7:30** Samotišské hody **7:50** Léta letí k andělům (60. díl): Petr Coufal **8:15** Poselství svatých: Dorothy Dayová **8:25** Cirkus Noeland (6. díl) **8:55** Sedmihlásky **9:00** Hermie a přátelé: Antonio a jeho soupeř neboli Statečný mravenec **9:40** Můj Bůh a Walter: Zlo **10:05** Jde o život **11:35** Jazzový skřítek a jeho Pekáč **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [P] **12:10** Zpravodajské Noeviny (528. díl): 31. 10. 2013 **12:25** Nedělní čtení: 31. neděle v mezidobí **12:55** Přejeme si... **13:10** Rok vína **13:40** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (62. díl): Vzpomínka na Jana Rokytu st. **14:35** Terra Santa News: 30. 10. 2013 **14:55** NOEkreace (198. díl) **15:05** Hornolidečko – Valašská Polanka **15:15** Platinové písničky (79. díl): Dechovka **15:45** Pan profesor **16:05** Momentka z ostrova krásy: Korsika **16:15** Ruslan **16:30** Mnišství – příběhy lidí a pouští: Samota a společenství [P] **17:25** Na pořadu rodina **18:25** Sedmihlásky **18:30** Bible pro nejmenší: Šalamoun **18:40** Zprávy z Věčného města: 1. 11. 2013 **18:50** Charita Ostrava a Hospic sv. Lukáše **19:00** Hudební magazín Mezi pražci [P] **19:40** V souvislostech (26. díl) [P] **20:00** Hlubinami vesmíru s Ing. Vlastimilem Nelibou [P] **21:00** UNITED 2013 [P] **21:45** Zprávy z Věčného města: 1. 11. 2013 **22:00** Noční univerzita: P. Václav Vacek – O symbolech a liturgii **23:10** Budu pomáhat: Fokus Praha a Střední Čechy **23:25** Hrdinové víry (5. díl): Matka Vojtěcha **0:35** Koncert ze skla.

Neděle 3. 11. 2013: 6:15 Ars Vaticana (28. díl) **6:25** Salesiáni v Brazílii **6:40** Jezuité o: Ignác z Loyoly [P] **7:00** U NÁS aneb od cimbálu o lidové kultuře (62. díl): Vzpomínka na Jana Rokytu st. **8:00** Pan profesor **8:20** Země pod Tolštejnem **8:35** Medžugorje očima mladých: Festival mládeže 2012 v Bosně a Hercegovině z pohledu českých účastníků akce **8:55** Hudební magazín Mezi pražci **9:40** Rok vína **10:10** Zprávy z Věčného města: 1. 11. 2013 **10:30** Mše svatá z kostela sv. Václava s farností Dolní Újezd [L] **11:40** Na koberečku – **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (26. díl) **12:40** Zpravodajský souhrn týdne [P] **13:35** Platinové písničky (80. díl): Dechovka **14:05** Zprávy z Věčného města: 1. 11. 2013 **14:15** NOEkreace (199. díl) [P] **14:30** Hlubinami vesmíru SPECIÁL, Zatmění slunce v Africe 2013 [L] **16:10** Můj Bůh a Walter: Zlo **16:30** Dávní hrdinové: Útěk **16:55** Sedmihlásky (65. díl): Já su malý dráteníček **17:00** Cirkus Noeland (7. díl) [P] **17:35** UNITED 2013 **18:20** Noční univerzita: Jiří Fuchs – Filozofické pozadí komunistické pseudomorálky **19:35** Přejeme si... [P] **20:00** Octava dies (740. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **20:30** Sešli se, aby pomohli... (2013) **22:35** V souvislostech (26. díl) **22:55** Nedělní čtení: 31. neděle v mezidobí **23:25** Na pořadu rodina **0:30** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:40** Ars Vaticana (28. díl) **0:50** Můj domeček.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, nabízím ti v něm své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to všechno přináším jako svou nepatrnou oběť zvláště na úmysly Svatého otce a našich biskupů ...

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!
Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

ÚMYSLY NA LISTOPAD 2013

Všeobecný: Za kněze prožívající těžkosti, aby na své cestě věrnosti nacházeli sílu, ve svých pochybnostech povzbuzení a ve svém utrpení útěchu.

Misijní: Za církve v Latinské Americe, jež jsou plodem misí z Evropy, aby vysílaly misionáře ostatním církvím.

Úmysl našich biskupů: Aby křesťané upřímně hledali cestu k jednotě a usilovali o její dosažení.

Ve středu 30. října 2013 (poslední den podzimních prázdnin)
Vás srdečně zve Společenství cyrilometodějských poutníků na **POUŤ KE VŠEM SVATÝM DO PRAHY**.

Program: kostel Všech svatých na Pražském hradě – prohlídka, mše svatá • oběd • **kostel sv. Václava na Smíchově** – prohlídka, pobožnost za vlast • **kostel Panny Marie, Královny míru** – prohlídka, křížová cesta.

Cena (cesta + oběd): 500 Kč, děti 300 Kč, děti z početných rodin 100 Kč + vstupy.

Přihlášky (co nejdříve): jáhen Ladislav Kinc, 592 64 Prosetín 79 • tel. 516 463 315 nebo 606 948 970 • e-mail: kinc@biskupstvi.cz.

Sestry premonstrátek ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvu na volně koncipovaný **cyklus duchovních obnov PANE, NAUČ NÁS MODLIT SE**, který má přímou souvislost s vyhlášeným Rokem víry. Duchovní obnova na téma **Zbav nás od zlého se uskuteční ve dnech 16.–17. listopadu 2013**. Program začíná v sobotu v 9 hodin mši svatou v bazilice Navštívení Panny Marie a pokračuje v Norbertinu (vede S. Siarda L. Trochtová). Zakončení je v neděli ve 13 hodin. Z důvodu omezené kapacity **je nutné se přihlásit do 11. listopadu 2013** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

Srdečně zveme na **SVATOMARTINSKÝ PODVEČER** pro děti, mládež, dospělé i kmety v **Římově „Pod lipami“** před kostelem Ducha Svatého **v pondělí 11. listopadu 2013 v 17 hodin**. Děti, vezměte s sebou živé světlo (lucerničku, lampionek)!

Liturgická čtení

Neděle 27. 10. – 30. neděle v mezidobí
1. čt.: Sir 35,15b–17,20–22a
(řec. 12–14,16–18)
Ž 34(33),2–3,17–18,19+23
Odp.: 7a (*Hle, ubožák zavolal, a Hospodin slyšel.*)
2. čt.: 2 Tim 4,6–8,16–18
Ev.: Lk 18,9–14
Slovo na den: Ostatními pohrdali.

nebo slavnost Výročí posvěcení kostela
1. čt.: 1 Král 8,22–23,27–30
Ž 84(83),3,4,5+10,11
Odp.: 2 (*Jak milý je tvůj přibyték, Hospodine zástupčí!*)
2. čt.: 1 Kor 3,9c–11,16–17
Ev.: Mt 16,13–19
(nebo jiná čtení z Lektionáře V)
Slovo na den: Pekelné mocnosti ji nepřemohou.

Pondělí 28. 10. – svátek sv. Šimona a Judy
1. čt.: Ef 2,19–22
Ž 19(18),2–3,4–5
Odp.: Řím 10,18b (*Všude na zemi pronikl jejich hlas.*)
Ev.: Lk 6,12–19
Slovo na den: Vývolil dvanáct.

Úterý 29. 10. – ferie
(v brněnské diecézi: památka bl. Marie Restituty Kafkaové)
1. čt.: Řím 8,18–25
Ž 126(125),1–2ab,2cd–3,4–5,6
Odp.: 3a (*Velkou věc s námi udělal Hospodin.*)
Ev.: Lk 13,18–21
Slovo na den: Vyrostlo a stal se z něho keř.

Středa 30. 10. – ferie
(v královéhradecké diecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)
1. čt.: Řím 8,26–30
Ž 13(12),4–5,6
Odp.: 6a (*Důvěřuji v tvé slitování, Hospodine!*)
Ev.: Lk 13,22–30
Slovo na den: Usilujte.

Čtvrtek 31. 10. – nez. pam. sv. Wolfganga
1. čt.: Řím 8,31b–39
Ž 109(108),21–22,26–27,30–31
Odp.: 26b (*Zachraň mě, Hospodine, podle svého slitování!*)
Ev.: Lk 13,31–35
Slovo na den: Pod křídla.

Pátek 1. 11. – slavnost Všech svatých
1. čt.: Zj 7,2–4,9–14
Ž 24(23),1–2,3–4ab,5–6
Odp.: srov. 6 (*To je pokolení těch, kdo hledají tvou tvář, Hospodine!*)
2. čt.: 1 Jan 3,1–3
Ev.: Mt 5,1–12a
Slovo na den: Oni budou vidět Boha.

Sobota 2. 11. – Vzpomínka na všechny věrně zemřelé
1. čt.: 2 Mak 12,43–46
Ž 103(102),8+10,13–14,15–16,17–18
Odp.: Ž 37(36),39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)
2. čt.: Řím 5,5–11
Ev.: Mt 5,1–12a
(nebo jiná čtení z Lektionáře VI/2)
Slovo na den: Oni budou potěšeni.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

26. ŘÍJNA – 2. LISTOPADU 2013

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 27. 10.	PO 28. 10.	ÚT 29. 10.	ST 30. 10.	ČT 31. 10.	PÁ 1. 11.	SO 2. 11.
Antifona	919 1029	1673 1892	949 1061	964 1077	980 1096	1573 1777	1785 2007
Žalm	784 883	786 884	783 881	784 883	784 883	783 881	786 884
Ranní chvály:							
Hymnus	920 1029	1567 1771	949 1062	964 1078	981 1096	1573 1777	1582 1786
Antifony	920 1030	1674 1893	950 1062	965 1079	981 1097	1574 1778	1786 2008
Žalmy	921 1030	813 914	950 1063	965 1079	981 1097	813 914	1786 2008
Krátké čtení a zpěv	923 1033	1674 1894	953 1066	969 1083	985 1101	1574 1778	1789 2011
Antifona k Zach. kantiku	723 815	1675 1894	953 1066	969 1083	1569 1772	1575 1779	1789 2012
Prosby	924 1034	1675 1894	953 1066	969 1084	985 1101	1575 1779	1790 2012
Závěrečná modlitba	723 816	1567 1771	954 1067	970 1084	1569 1772	1575 1780	1582 1786
Modlitba během dne:							
Hymnus	925 1035	792 890	954 1067	970 1085	986 1103	1264 1402	1792 2014
Antifony	925 1036	940 1051	955 1068	971 1085	987 1103	1576 1780	1792 2014
Žalmy	926 1036	940 1052	955 1068	971 1085	987 1103	1265 1403	1792 2015
Krátké čtení	927 1038	1676 1895	957 1070	973 1088	989 1106	1576 1780	1795 2017
Závěrečná modlitba	723 816	1567 1771	957 1071	973 1088	990 1106	1575 1780	1582 1786
Nešpory:							
	SO 26. 10.						
Hymnus	915 1024	929 1039	1677 1897	959 1072	975 1090	1577 1781	1577 1781 1024 1143
Antifony	916 1025	929 1040	1678 1897	960 1073	976 1091	1570 1773	1578 1782 1025 1144
Žalmy	916 1025	930 1040	1678 1897	960 1073	976 1091	1570 1773	1578 1782 1025 1144
Kr. čtení a zpěv	918 1027	933 1043	1680 1900	962 1076	979 1094	1572 1776	1580 1784 1027 1146
Ant. ke kant. P. M.	722 815	723 816	1681 1900	962 1076	979 1094	1572 1776	1580 1785 723 816
Prosby	918 1028	933 1044	1681 1900	963 1076	979 1095	1572 1776	1580 1785 1028 1147
Záv. modlitba	723 816	723 816	1567 1771	963 1077	980 1095	1575 1780	1575 1780 724 817
Kompletář:	1238 1374	1242 1379	1247 1384	1250 1387	1254 1391	1238 1374	1242 1379 1238 1374

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

OTEVŘENÁ MYSL, VĚŘÍCÍ SRDCE

Jorge Mario Bergoglio/František • Ze španělštiny přeložila Anna Mátíková FSP

Kniha obsahuje přednášky čtyř cyklů duchovních cvičení, jež papež František ještě jako kardinál Bergoglio vedl při různých příležitostech. První tematický celek vychází z typologie setkání s Ježíšem, která lze nalézt v evangeliích. Ve světle těchto setkání pak autor nahlíží na rozličné situace v životě křesťana. Druhý celek nám představuje tajemství Božího zjevení jako Prozřetelnosti vytyčenou cestu směrem k definitivnímu naplnění lidských dějin. Ve třetím tematickém celku autor uvažuje o konkrétním životě církve na pozadí dopisů sedmi církvím obsažených v Knize Zjevení (Zj 1-3). Poslední část je věnována modlitbě vzhledem ke konkrétní lidské realitě, jež se potýká se slabostí a omezeností.

Paulínky • Váz., 120x170 mm, 320 stran, 295 Kč

mavou mozaiku, v níž se autor snaží aplikovat křesťanské poselství do dnešní doby a nevyhýbá se přitom aktuálním tématům.

Cesta - Iva Pospíšilová • Brož., 115x160 mm, 102 stran, 98 Kč

HVĚZDY PRO DUŠI

Bruno Ferrero • Z italského přeložila Jaroslava Fejková • Odpovědný redaktor Zdeněk Jančařík

Laskavé a moudré příběhy turinského salesiána.

Portál, s. r. o. • Brož., 115x190 mm, křídový papír, 88 stran, 149 Kč

MOZAIKA • ÚVAHY PRAMENÍCÍ Z HLEDÁNÍ ODPOVĚDI NA PROVOKUJÍCÍ OTÁZKY

Pavel Moravec

Kniha třiceti esejí. Autor v sobě nezapře psychologa, ale přesnější je říci, že eseje zúročují jeho rozhled získaný studiem teologie v zahraničí, zkušenost z pastorační a duchovního doprovázení v rámci manželských setkání i poznatky získané dálkovým studiem psychologie. To vše tvoří zaji-

VELKÁ MALÁ TEREZIE

Veronika Katarína Barátová • Ze slovenštiny přeložila Eva Jelínková • Odpovědná redaktorka Lucie Mašátová

Krátká zamyšlení nad slovy svaté Terezie z Lisieux (1873-1897), již od dětství fascinovala dynamika vztahu pozemského života a věčnosti. Terezie ukazuje, jak napínavé a okouzující je žít v důvěrném vztahu s Bohem. Všechno v ní hoří plamenem: láskou k Bohu, k bližnímu, k církvi, ke světu...

Karmelitánské nakladatelství • Váz., 105x162 mm, 96 stran, 109 Kč

APOŠTOLÁT MODLITBY • ÚMYSLY NA ROK 2014

Denní modlitba Apoštolátu v letákové formě s úmysly na rok 2014.

Skládačka, A6, křídový papír, 6 stran, 2 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

772 00 Olomouc 2
982707-0262/2011
P. P.

TZ D + 1

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1